

— શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વિરચિત —

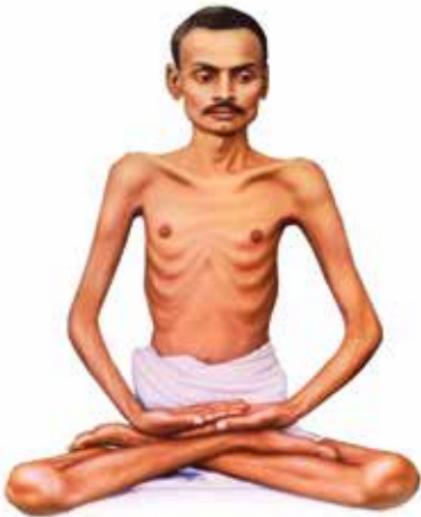
આભસિહુ શાસ્ત્ર

મૂળ
ગુજરાતી

૧૪૨
દેશોની
૪૧૫
બાપાઓમાં
અનુવાદ

સ્થનાકાર પરમ કૃપાળુ દેવ શ્રીમદ રાજચંદ્ર

પરમ કૃપાળુ દેવ શ્રીમદ રાજચંદ્ર આત્માનુભવી સત્પુરુષ, આધ્યાત્મિક વિદ્બાન તથા મહાન કવિ હતા. તેમનું બાળપણનું નામ રાયચંદ્ભાઈ રવજીભાઈ મહેતા હતું. તેઓ શુદ્ધાત્માના ઉપદેશક તથા ભારતના રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીજીના આધ્યાત્મિક માર્ગદર્શક તરીકે ઓળખાય છે. તેમનો જન્મ કારતક સુદુર પૂનમ, વિ.સં. ૧૯૨૪, ૮ નવેમ્બર, ૧૯૬૭ રવિવારના શુભદિને વવાણિયા બંદર (ગુજરાત-ભારત) માં થયો હતો.

તેઓએ ૧૦ વર્ષની વયે જ લોકસમુદ્દરયમાં ઉપદેશ આપવાનું અને ૧૧ વર્ષની વયે લેખ લખવાનું પ્રારંભ કર્યું હતું. એટલું જ નહીં, મુંબઈમાં ૨૦ વર્ષની વયે શતાવધાન (એક સમયમાં ૧૦૦ અલગ-અલગ વિષયોને યાદ રાખવાનું અદ્ભૂત સ્મૃતિ પરીક્ષણા) ના પ્રયોગો પણ પ્રસ્તુત કર્યા હતા. ૨૦ વર્ષની વયે જનકભાઈ સાથે તેમના લગ્ન થયા, ત્યાર બાદ તેઓ મોતી અને હીરાના વેપાર જોડાયા.

તદુપરાંત, પોતાના આખા જીવનમાં તેમણે આત્મસિદ્ધ શાસ્ત્ર અને અપૂર્વ અવસર કાવ્ય સહિત લગભગ ૮૦૦ પત્રો લખીને આધ્યાત્મિક યાત્રા કરી. સાત વર્ષની વયે તેમને વિગત થોડા ભવોનું જીતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું હતું, જેનો ઉલ્લેખ તેમણે પોતાના પત્રોમાં કર્યો છે. ૧૯૯૦ માં લખાયેલ પત્રોમાં તેમણે પોતાને પ્રગટ થનાર આત્માનુભૂતિનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો છે.

કવિની સફળતાનું તથય એ છે કે તેમણે આધ્યાત્મ જગતમાં અનેક લોકોમાં ઉત્સાહ જગાડ્યો હતો. પાઠક આધ્યાત્મિકતા તરફ ગતિ કરે, એ હેતુથી તેમણે આધ્યાત્મિકતા સંબંધી યથાયોગ્ય સ્પષ્ટીકરણ કર્યું હતું.

તુર વર્ષની વયે તેમને એવી બીમારી લાગી ગઈ કે જેનાથી તેઓ સ્વસ્થ ન થઈ શક્યા. ચૈત્ર વદ પાંચમ, વિ.સં. ૧૯૫૭, ૮ એપ્રિલ, ૧૯૦૧ ના દિને તુર વર્ષની વયે તેમણે રાજકોટ (ગુજરાત) માં પાર્થિવ દેહત્યાગ કર્યો. તેમના જીવનકાળ દરમિયાન તેઓ અનેકાનેક લોકો માટે આત્માનુભવી ગુરુ રવ્યા.

ॐ
આત્મસિદ્ધિ.

પરમ કૃપાળું દેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ વિશ્વિત

આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર

[મૂળ ગુજરાતી]

સંક્ષિપ્ત ટીકા : ફૂલચંદ

પ્રકાશક : શ્રી આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર મિશન
આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર-ઉમરાળા

પ્રથમ આવૃત્તિ : 15 ઓગષ્ટ 2015

માર્ગિત સ્થાન :

આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર-મધ્યાન કેન્દ્ર

પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી કાન્ચુસ્વામી પ્રવચન હોલ,

ચોગઠ રોડ, ઉમરાળા - 364 330. જિ. ભાવનગર (ગુજરાત)

કિશોરભાઈ જૈન : +91-2843-235202/03

ધર્મન્દ્રભાઈ જૈન : +91-9898245201

Website : www.fulchandshastri.com

E-mail : ask@fulchandshastri.com

આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર-મુંબઈ કેન્દ્ર

ઘ. વહાઈટ ગોલ્ડ, 72/74 કંસારા ચાલ,

પાયધૂની પાસે, મુંબઈ - 400 002.

ધનરાજભાઈ હુંડિયા : +91-9460058839

માંગીલાલભાઈ ચંદન : +91-9223278899

આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર-અમદાવાદ કેન્દ્ર

નં. 10 સંતકૃપા સોસાયટી, પવન સોસાયટી પાસે,

બળદેવનગર સામે, 132 ફીટ રિંગ રોડ,

જીવરાજ પાર્ક, અમદાવાદ - 51.

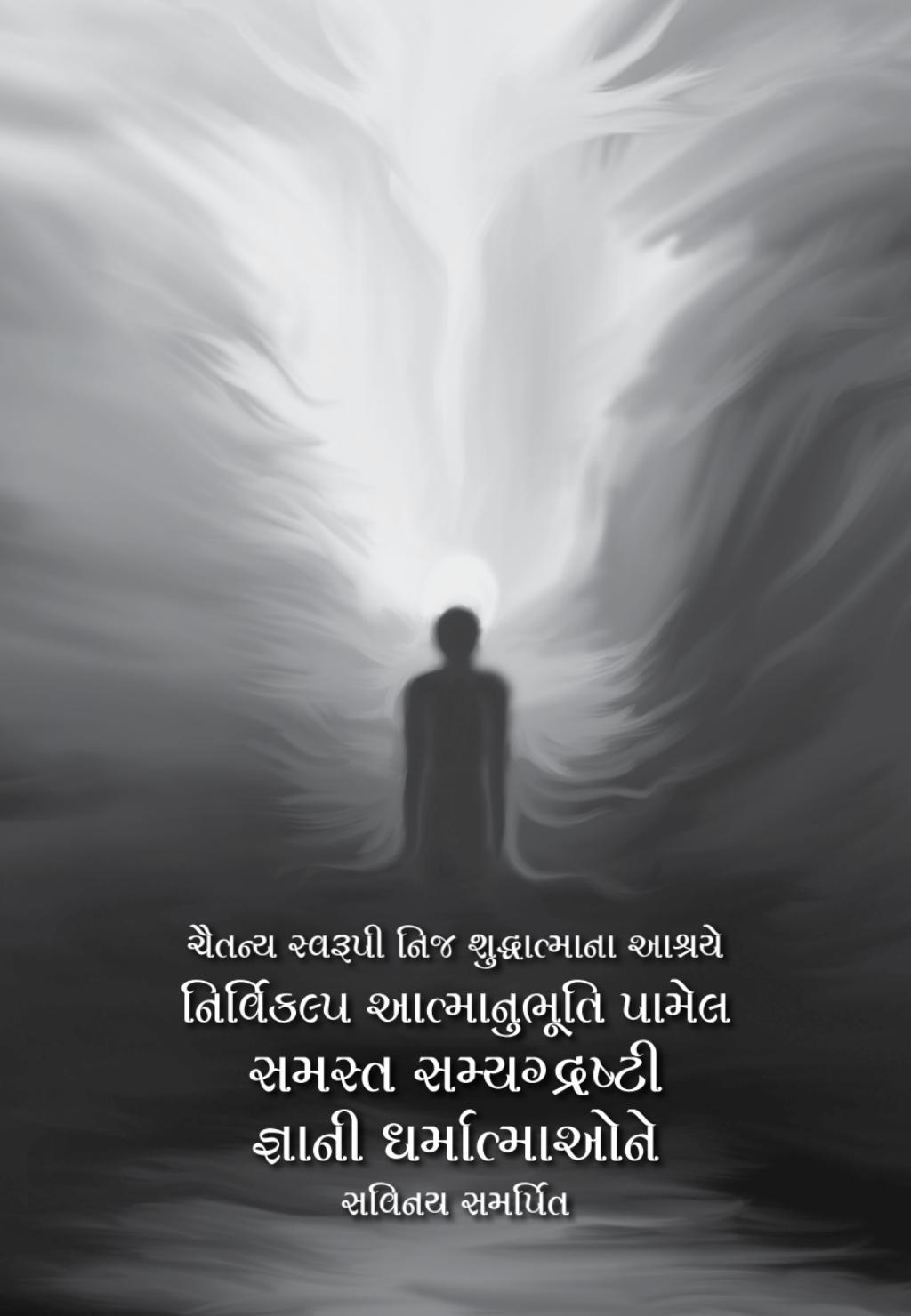
કોકીલાબેન ગીરીશભાઈ રલ્સોટર : +91-9913072548

મુદ્રક : મલ્ટી ગ્રાફિક્સ, મુંબઈ

ફોન : +91-22-23884222 / +91-9987999299

Website : www.multygraphics.com

www.shrutgyan.com

શૈતન્ય રવરૂપી નિજ શુક્રાત્માના આશ્રયે
નિર્ધિકલ્પ આત્માનુભૂતિ પામેલ
સમર્ષત સમ્યોગ્રહણી
શાળી ધર્માત્માઓને
અવિનય સમર્પિત

પ્રદીપાદિ

ચૈતન્ય સ્વરૂપી નિજ શુદ્ધાત્માના આશ્રયે નિર્વિકલ્પ આત્માનુભવ પામેલ મહાપુરુષ પરમ કૃપાળુ દેવ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી દ્વારા વિરચિત શ્રી આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર એક મહાન પરમાગમ છે અને સમસ્ત તીર્થકર પરમાત્માઓની દિવ્યધ્વનિનો સાર છે. જગતમાં થયેલ પરમ પવિત્ર આધ્યાત્મિક સત્તપુરુષોમાં શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી પ્રમુખ છે. તેમની અંતરંગ દશા એવી નિર્મણ હતી કે તેઓ ભૌતિક સમૃદ્ધિ, ધન, પદ, પ્રતિષ્ઠા, અહીંસા સુધી કે પોતાના શરીર પ્રત્યે પણ મોહમુકત થઈને અલિપ્ત રહેતા હતા.

ભારત દેશની વર્તમાન મોટાભાગની મુદ્રાઓ ઉપર ભારતના રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીજીનું ચિત્ર હોય છે. તેઓ આખા વિશ્વમાં અહિસાના દૂત રૂપે આદર સાથે ઓળખાય છે. આવા મહાત્મા ગાંધીજી પણ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી દ્વારા પ્રાપ્ત શિક્ષાણ પ્રત્યે અત્યધિક ઋણી હતા. નવા ભારતના નિર્માણમાં શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીનું આધ્યાત્મિક શિક્ષાણ અત્યંત ઉપયોગી નીવડી શકે છે.

મહાત્મા ગાંધીજીના શબ્દોમાં - “કવિ (શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી) સિવાય રસ્તિન અને ટોલસ્ટોયે મારા આંતરિક ચારિત્રના નિર્માણમાં યોગદાન આપ્યું છે, પરંતુ કવિનો મારા ઉપર વિશેષ ઊંડો પ્રભાવ પડ્યો છે, કારણ કે હું તેમની સાથે વ્યક્તિગત અને ઘનિષ્ઠ સંપર્કમાં આવ્યો હતો.”

આધ્યાત્મિક યુગપુરુષ પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી કાનજીસ્વામીના શબ્દોમાં - “શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર થઈ ગયા છે, ૩૩ વર્ષની ઉંમરે દેહ છૂટી ગયો હતો પણ તેઓ એકાવતારી થઈ ગયા છે. લાખોનો જીવેરાતનો વેપાર મુંબઈમાં હતો છતાં અંદરમાં બિન્ન પડી ગયેલા. નાળિયેરનો ગોળો જેમ છૂટો પડે, એમ સમ્યંગ્રાસીને આત્મા રાગ અને દેહથી બિન્ન પડી ગયો હોય છે. અલ્ય જીવન કાળમાં પણ તેમણે આત્માનુભવ પ્રમાણથી આધ્યાત્મ ક્ષેત્રમાં અદ્ભૂત યોગદાન આપ્યું છે.”

ગુજરાતી ભાષા તથા પદ્ધતૌલીમાં રચિત આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર અમૂલ્ય પરમ પવિત્ર ગ્રંથ છે, જે આત્મવિજ્ઞાન પર આધ્યાત્મિક છે. આ ગ્રંથમાં અનેકાંત દ્રષ્ટિએ આત્માનું સ્વરૂપ સ્પષ્ટ કર્યું છે અને છ પદો દ્વારા આધ્યાત્મિકતા સંબંધી ઊંડાણથી ચિંતન અને વિવેચન કર્યું છે. છ પદ આ પ્રમાણે છે -

૧. આત્મા છે.
૨. આત્મા નિત્ય છે.
૩. આત્મા પોતાના કર્મનો કર્તા છે.
૪. આત્મા પોતાના કર્મનો ભોક્તા છે.
૫. આત્માનો મોક્ષ છે.
૬. આત્માના મોક્ષનો ઉપાય છે.

આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્રની ૧૪૨ ગાથાઓ પૈકી, પ્રથમ ૪૨ ગાથાઓમાં પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ, મતાર્થી તથા આત્માર્થી જીવોના લક્ષણો ઉપર વિવેચન કર્યું છે. અન્ય ૧૦૦ ગાથાઓમાં મશ્શ અને ઉત્તરની શૈલીમાં શિખ્યની શંકાનું સમાધાન કર્યું છે, જેમાં છ પદોનું વિસ્તૃત વિવેચન વિચારણીય છે.

શિષ્યને આત્મસિદ્ધિ શાખ સમજવામાં સરળતા રહે, તેથી શ્રીમદ્ રાજચંદજીએ શિષ્ય અને ગુરુના સંવાદનો ઉપયોગ કર્યો છે. જિનાગમનું એવું કોઈ વાક્ય નથી, જેનો ભાવ આત્મસિદ્ધિ શાખમાં સમાહિત ન હોય.

૨૧૦૦૦ વર્ષોનો પંચમકાળ હોય છે. અત્યાર સુધી લગભગ ૨૫૦૦ વર્ષ સમાપ્ત થયા છે. પંચમકાળના અંત સુધી ૧૮૫૦૦ વર્ષો માટે આ પવિત્ર શાખનું આસ્તિત્વ રહે અને અનેકાણેક સાધકોની સાધનાનું આધાર બને, તે હેતુથી હું સમસ્ત પાછક મિત્રોને નખ નિવેદન કરે છું કે આ શાખનું ભવિષ્યમાં તમારા સમયમાં બોલાતી અને સમજાતી સમસ્ત ભાષાઓમાં અનુવાદ કરશો અથવા કરાવશો અને આખી સૂભિતમાં તેનો પ્રચાર-પ્રસાર કરી આગળ ફેલાવજો. જો ભવિષ્યમાં ગ્રલયના કારણે વિશ્વમાં વિનાશ થાય અને આ શાખની એક પ્રત પણ બચી જાય, તો એક પ્રતમાંથી લાખો-કરોડો પ્રત છપાવીને આખા વિશ્વમાં ફરી જ્ઞાનીની અપૂર્વવાણી અને પરમશ્રુતનો ડંકો વાગી શકે છે.

આ શાખની ૧૪૨ ગાથાઓનો વિશ્વના ૧૪૨ દેશોની ૪૧૫ ભાષાઓમાં અનુવાદ થાય, એ જ આત્મસિદ્ધિ શાખ મિશનનો વર્તમાન ઉદેશ્ય છે.

પરમ કૃપાળુ દેવ શ્રીમદ્ રાજચંદજી દ્વારા મને સંદેશ અને પ્રેરણા મળી છે કે આત્મસિદ્ધિ શાખના માધ્યમથી આખી સૂભિતમાં સત્ય ધર્મનો ફેલાવો થાય. શ્રીમદ્ રાજચંદજીના ૧૫૦માં જન્મદિનના શુભ અવસરે, કારતક સુદ પૂનમ, ૪ નવેમ્બર, ૨૦૧૭ ના દિને આ મિશન નિર્વિધનરૂપે સંપન્ન થઈ ચૂક્યું હશે.

આત્મસિદ્ધિ શાખ મિશનના વિકાસ હેતુ આપ પોતાનો અભિપ્રાય કે સૂચન, ઈ-મેલ અથવા પત્ર દ્વારા અવશ્ય મોકલશો. ■

ફુલચંદ

www.fulchandshastri.com ✎ mission@fulchandshastri.com

શાલી ગાથા ૧

ને સરવૈ જાગળો, દિન, વરણો દુઃખ જાંગ,
જાગળએ તે પદળાં - કરી રાહુંકું જાંગ. ૧

જે સ્વરૂપ સમજ્યા વિના, પાખ્યો દુઃખ અનંત,
સમજાવ્યું તે પદ નમું, શ્રી સદ્ગુરુ ભગવંત. ૧

ચૈતન્ય સ્વભાવી નિજ શુદ્ધાત્માનું સ્વરૂપ સમજ્યા વિના આત્મા અનંત
દુઃખ પાખ્યો છે. જેણે આત્માનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું, તે શ્રી સદ્ગુરુ
ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

શાલી ગાથા ૨

બર્દાશત જા કાલાનો, ગોદાનાં જાડુ લોં,
દિનાંદિન આંગારિને, લાંબો જારુ અગોઠે. ૨

વર્તમાન આ કાળમાં, મોક્ષમાર્ગ બહુ લોપ,
વિચારવા આત્માર્થીને, ભાખ્યો અગોધ. ૨

આ વર્તમાન કળિયુગમાં મોક્ષમાર્ગની નિરૂપણાનો મોટાભાગે લોપ થઈ
ગયો છે, તેથી આત્માર્થીને વિચારવા માટે અહીં તેને પ્રગટ કહેવામાં
આવ્યો છે.

સ્વા ગાથા ૩

કુદર કિનો-ના ભર રહ્યા, વેઠુંડું શાનાં તોં,
માને મારાં મારેનો, કરીએ ઉફેને નોં જ

કોઈ કિયાજડ થઈ રહ્યાં, શુષ્ણકશાનમાં કોઈ,
માને મારગ મોક્ષનો, કરુણા ઉપજે જોઈ. ૩

કોઈક લોકો શરીરની જડકિયામાં અને કોઈક લોકો શાસ્ત્રીય શુષ્ણકશાનમાં
અટકી રહ્યા છે. તેઓ તેને મોક્ષમાર્ગ માને છે, તે દેખીને શ્રી સદ્ગુરુને
તેમના પ્રત્યે કરુણા ઉપજે છે.

સ્વા ગાથા ૪

આહુ કિનોનાં નાચેના, આંગુ લેં નડાન,
ફળગાર્ણનીબેન્દા, તેણ કિનોન્દ આન. ૪

બાહ્ય કિયામાં રાચતા, અંતર બેદ ન કાંઈ,
જ્ઞાનમાર્ગ નીખેધતા, તેણ કિયાજડ આઈ. ૪

આત્મા તથા શરીર વચ્ચે બેદજ્ઞાન વિના કિયાજડ જીવો બાધકિયામાં
સંતુષ્ટ થઈ રહ્યા છે. વળી, તેઓ આત્માના જ્ઞાનમાર્ગનો નિખેદ કરે છે.

સ્વરૂપ ગાથા ૫

અનુ ગોડી છે કલ્પના, લાટો વાણી ગાડે,
વર્તો મોહવેશમાં, રૂપક જ્ઞાન તે આંહિ. ૫

બંધ મોક્ષ છે કલ્પના, ભાખે વાણી માંહિ,
વર્તો મોહવેશમાં, શુષ્ણ જ્ઞાને તે આંહિ. ૫

જે લોકો બંધ અને મોક્ષ કલ્પના છે, એમ માત્ર વાણીમાં બોલે છે અને
મોહવેશમાં વર્તે છે, તે શુષ્ણજ્ઞાની છે.

સ્વરૂપ ગાથા ૬

બૈરાગ્યાદિ સફળ તો, જો રૂપ જ્ઞાનશાળ,
તેમજ જ્ઞાનશાળની, જાદુનાનું નિદાન. ૬

વૈરાગ્યાદિ સફળ તો, જો સહ આત્મજ્ઞાન,
તેમજ આત્મજ્ઞાનની, પ્રાપ્તિતષ્ણાં નિદાન. ૬

જો વૈરાગ્યાદિ આત્મજ્ઞાન સહિત હોય તો સફળ છે તેમજ વૈરાગ્યાદિ
ચૈતન્ય સ્વભાવી શુદ્ધાત્માના લક્ષ્યે થતા હોય તો આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિના
કારણ છે.

ગાથા ૭

ત્યાગ વિરાગ ન ચિન્હાનાં, જીને ન તેને દાજુ,
અને કૃત્યે ત્યાગ વિરાગ નાનાં, નો જીલે નિરૂપકાજુ. ૬

ત્યાગ વિરાગ ન ચિન્હમાં, થાય ન તેને જ્ઞાન,
અટકે ત્યાગ વિરાગમાં, તો ભૂત્લે નિજ ભાન. ૭

જેના વિચારોમાં ત્યાગ અને વૈરાગ્ય હોતા નથી, તેને આત્મજ્ઞાન થતું
નથી. જે ત્યાગ અને વૈરાગ્યમાં અટકે છે, તે પણ નિજ શુદ્ધાત્માનું સ્વરૂપ
ઓળખતા નથી.

ગાથા ૮

એહિ જીવનું એ એ હોન્ને છે, એવિ કુન્ઠનું તેણું,
એહિ જીવનું તે ગે જીવનું, જીવનાર્થી બળ એણું. ૮

જ્યાં જ્યાં જે જે યોગ્ય છે, તદાં સમજવું તેણ,
ત્યાં ત્યાં તે તે આચરે, આત્માર્થી જન એણ. ૯

જે જીવ જ્યાં જે અપેક્ષાએ કથન હોય, ત્યાં તે અપેક્ષાએ યથાયોગ્ય અર્થ
સમજે અને યથાયોગ્ય આચરણ પાળે, તે જીવ આત્માર્થી છે.

શાલી ગાથા ૯

રોકે રોકુણું અરણને, ટ્યાળી દ્વારા નિષેષ,
પામે ને દ્વારા ને, નિષેષનો લે જાય. ૯

સેવે સદગુરુ ચરણને, ત્યાગી દઈ નિજપક્ષ,
પામે તે પરમાર્થને, નિજપદનો લે લક્ષ. ૧૦

જે જીવ પોતાના પક્ષને છોડીને સદગુરુના ચરણમાં સમર્પિત થાય છે, તે
જીવ નિજ શુદ્ધાત્માના આશ્રયે પરમપદને પામે છે.

શાલી ગાથા ૧૦

આત્મશાન રામદર્શિંહા વિભે હિંદેનોંન,
અનુર્વ લાણી દ્વારા કૃષ્ણ, રાહુયુદ્ધ લક્ષ્માનોંન. ૧૦

આત્મશાન સમર્દર્શિતા, વિચરે ઉદ્યયપ્રયોગ,
અપૂર્વવાણી પરમશ્રુત, સદગુરુ લક્ષણ યોગ્ય. ૧૦

આત્મજ્ઞાન, વીતરાગતા, પૂર્વ કર્મના ઉદ્ય અનુસાર વિચરણ, અપૂર્વ
વાણી તથા પરમ શ્રુતજ્ઞાન, આ આત્માનુભવી સદગુરુના લક્ષણો છે.

ગાથા ૧૧

મનીછુ રાહુદુરે રાહ નથી, એરોદી જિનઉપકાર,
એવો લક્ષ્ય કેના કેવા, હતો ન આત્માનુભાર. ૧૧

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુર સમ નઈં, પરોક્ષ જિનઉપકાર,
એવો લક્ષ્ય થયા વિના, ઉંગે ન આત્મવિચાર. ૧૧

પરોક્ષ જિનેન્દ્ર ભગવાનનો ઉપકાર પણ પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ સમાન નથી,
એવો મહિમાભાવ જાગ્યા વિના શુદ્ધાત્માના વિચાર ઉદ્ઘિત થતા નથી.

ગાથા ૧૨

રાહુદુરેના ઉપદેશોની, રેનાનો ન જિનડી,
રાહનેની ઉપદેશેદીને, રાહને કજાનુંબડી. ૧૨

સદ્ગુરના ઉપદેશવણ, સમજય ન જિનરૂપ,
સમજયા વણ ઉપકાર શો ? સમજયે જિનસ્વરૂપ. ૧૨

સદ્ગુરુના ઉપદેશ વિના જિનેન્દ્ર ભગવાનનું સ્વરૂપ સમજતું નથી.
સમજયા વિના શો ઉપકાર થાય? જે જીવ જિનેન્દ્ર ભગવાનનું સ્વરૂપ
સમજે છે, તે જીવ જિનેન્દ્ર ભગવાન સ્વરૂપ થાય છે.

ગાથા ૧૩

આત્માદી અસ્તિત્વનાં, વે એ કણેકું કેન્દ્રને,
અને દો રાદ્યુદ્દે ખોગનાંએ, ત્યાં જ્ઞાનાર રૂપેને. ૧૩

આત્માદી અસ્તિત્વનાં, જેણ નિરૂપક શાસ્ત્ર,
પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ યોગ નહિં, ત્યાં આધાર સુપાત્ર. ૧૩

જ્યાં સુપાત્ર જીવને પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુનું સાનિધ્ય ન હોય, ત્યાં આત્માદી
અસ્તિત્વના નિરૂપક શાસ્ત્ર આધારભૂત છે.

ગાથા ૧૪

આ ૧૮ રાદ્યુદ્દેશો ક્લાં, વે ગ્રાળાલ્પણાં,
તે તે નિલે એચ્ચારેખાં, ડરી મળાગરેન્દ્રાણ. ૧૪

અથવા સદ્ગુરુએ કહ્યાં, જે અવગાહન કાજ,
તે તે નિત્ય વિચારવાં, કરી મતાંતર ત્યાજ. ૧૪

અથવા સદ્ગુરુની આજ્ઞા પ્રમાણે પોતાના માટે આભારભૂત શાસ્ત્રોનો,
પોતાના મતનો આગ્રહ છોડીને નિત્ય વિચાર કરવો જોઈએ.

ગાથા ૧૫

રોકે જા રેન્સ છંદ હે, હાતે આજરીમાં નોટ્ટ,
દુર્માણો અને અને હે, લાખું લિન નિર્દોષ. ૧૩

રોકે જીવ સ્વર્ચંદ તો, પામે અવશ્ય મોક્ષ,
પામ્યા એમ અનંત છે, ભાખ્યું જિન નિર્દોષ. ૧૪

વીતરાગી જિનેન્દ્ર ભગવાને કહ્યું છે કે જો જીવ પોતાનો સ્વર્ચંદ છોડે, તો
અવશ્ય મોક્ષ પામે. અનંત જીવો આ રીતે મોક્ષ પામ્યા છે.

ગાથા ૧૬

નાનેદી રેન્સ હોળિ, રેન્સ છંદ ને કેદીને,
આને હિંદુલે હુંદીધરી. નાને વાહું આને. ૧૫

પ્રત્યક્ષ સદગુરુ યોગથી, સ્વર્ચંદ તે રોકાય,
અન્ય ઉપાય કર્યા થકી, પ્રાયે બમણો થાય. ૧૬

પ્રત્યક્ષ સદગુરુનું સાનિધ્ય પ્રાપ્ત થતાં તે સ્વર્ચંદ મટે છે. અન્ય ઉપાય
શોધવાથી સ્વર્ચંદ બમણો થાય છે.

ગાથા ૧૭

ବ୍ୟାଙ୍ଗେ, ମର ଆଖିରେ ତର, କରେ କାହାକୁଣ୍ଡିଲି,
ଜାଗକିଳ ତରେ ଲାଗିଲିକି, କରନ୍ତେ କାହାକୁଣ୍ଡିଲି । ୧

સ્વરચ્છંદ મત આગ્રહ તજી, વર્તે સદ્ગુરુલક્ષ, સમક્કિત તેને ભાજિયું, કારણ ગણી પ્રત્યક્ષ. ૧૭

જે જીવ પોતાના સ્વચ્છંદ, મત આને આગ્રહને છોડીને સદ્ગુરુનું અનુસરણ કરે છે, તે જીવને પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુને કારણ ગણીને સમક્ષિત કર્યું છે.

ગાથા ૧૮

નાનાંડું શિલ્પ હાર, જો તું દે જાહેર,
તો તું કર્યાં હેઠળાં, માણસનીસે તોહે. ૧૮

માનાદિક શાયુ મહા, નિજથંડે ન મરાય,
જતાં સદ્ગુર શરણમાં, અત્ય પ્રયાસે જાય. ૧૮

માન વગેરે કખાયો આત્માના મહાશત્રુ છે. તેનો પોતાના ડાઢાપણથી નાશ થતો નથી. તે કખાય ભાવો સદ્ગુરુના શરણમાં જતાં અલ્પ પ્રયાસે નાશ પામે છે.

ગાથા ૧૯

એ રાહુરૂંડે દિપદેશિલા, પરમાત્માનો કૃપાજાળ,
જુદે રહ્યા છન્દાર્થી ૫૧, કિનમે કરે લગભાગ. ૧૯

જે સદ્ગુરુ ઉપદેશથી, પાખ્યો કેવળજ્ઞાન,
ગુર રહ્યા છબ્દસ્થ પણ, વિનય કરે ભગવાન. ૧૯

જે સદ્ગુરુના ઉપદેશ થકી શિષ્ય કેવળજ્ઞાન પાખ્યો હોય, તે સદ્ગુરુ હજુ
છબ્દસ્થ અવસ્થામાં રહ્યા હોય, તો પણ કેવળી ભગવાન કેવળજ્ઞાનની
પર્યાયમાં જાણવારૂપ વિનય કરે. નિજ શુદ્ધાત્માના ઉપદેશક સદ્ગુરુ ઉપર
પણ દ્રષ્ટિ ન કરીને નિજ આત્મામાં લીન થવું એ જ સદ્ગુરુનો વિનય છે.

ગાથા ૨૦

એનો ગર્ભ કિનમેનાં, જાન્માનો મા વૈનાં,
ખૂલ હેડ એ માર્ગનો, જાને કોઈ રહાં. ૨૦

એવો માર્ગ વિનયતણો, ભાખ્યો શ્રી વીતરાગ,
મૂળ હેતુ એ માર્ગનો, સમજે કોઈ સુભાગ્ય. ૨૦

શ્રી વીતરાગી ભગવાને એવો જે વિનયનો માર્ગ કહ્યો છે, એ માર્ગના મૂળ
આશયને કોઈક સૌભાગ્યશાળી જીવ સમજે છે.

ગાથા ૨૧

અસદ્ગુરુ એ વિનયનો, લાભ લાભ લે ડાંડ,
મહામોહન દર્મજી બુડે લાભનાનાં. ૨૧

અસદ્ગુરુ એ વિનયનો, લાભ લાભ જો ડાંડી,
મહામોહિની કર્મથી, બુડે ભવજળ માંહિ. ૨૧

જો અસદ્ગુરુ એ વિનયનો ગેરલાભ ઉઠાવે, તો મહામોહનીય કર્મના
ફળમાં ભવસાગરમાં ઢૂબે છે.

ગાથા ૨૨

હોણ તૃપુદ્ધરુ જન વે, રોગે જોએ વિચાર,
હોણ ગતાંધી જન વે, આજને લે નિર્ધાર. ૨૨

હોય મુમુક્ષુ જીવ તે, સમજે એહ વિચાર,
હોય મતાર્થી જીવ તે, અવળો લે નિર્ધાર. ૨૨

જેને મોક્ષ પામવાની ઈચ્છા હોય, એવો મુમુક્ષુ જીવ સદ્ગુરુના યથાર્થ
આશયને ગ્રહણ કરે છે. પરંતુ પોતાના મતનો આગ્રહી એવો મતાર્થી જીવ
વિપરીત અર્થ ગ્રહણ કરે છે.

શાખા 23

હોય મતાર્�ી તેણે, ભાગ ન આવનેદુઃ
તે મતાર્થી લક્ષેણે, અથા કુદ્દે નિર્ધદે. ૨૩

હોય મતાર્થી તેણે, થાય ન આતમલક્ષ,
તેણ મતાર્થી લક્ષણો, અહીં કહ્યા નિર્પક્ષ. ૨૩

મતાર્થી જીવને આત્મજ્ઞાન થતું નથી. અહીં કોઈ પણ પક્ષપાત વિના
મતાર્થી જીવના લક્ષણો કહ્યા છે.

મતાર્થી લક્ષણ (ગાથા ૨૪-૩૩)

શાખા ૨૪

બાહ્ય ત્યાગ પણ જ્ઞાન નહિં, તે માને ગુરુને,
અનેવા નિજકુળધર્મના, તે ગુરુનાં મહાન. ૨૪

બાહ્ય ત્યાગ પણ જ્ઞાન નહિં, તે માને ગુરુ સત્ય,
અથવા નિજકુળધર્મના, તે ગુરુમાં જ મમત્વ. ૨૪

મતાર્થી જીવ તે ગુરુને સત્ય માને છે કે જેને બાહ્ય ત્યાગ હોય છે, પણ
આત્મજ્ઞાન નહીં. મતાર્થી કુળપરંપરાગત મનાતા ગુરુને જ પોતાના માને છે.

ગાથા ૨૫

ને કિન રોજ કાંઈને, રોજ કરે કાંઈ કિન્હે,
ભર્તા કાંઈ કિનું, રોક્કી રહે નિંબુદ્વિ. ૨૫

જે જિનદેહપ્રમાણ ને, સમવસરણાદિ સિંહ્ય,
વર્ણન સમજે જિનનું, રોક્કી રહે નિંબુદ્વિ. ૨૬

તે જિનેન્દ્ર ભગવાનના શરીર અને સમવસરણાદિ બાધ વૈભવના વાર્ણનને
જિનેન્દ્ર ભગવાનનું સ્વરૂપ સમજે છે, તે બાધ સંયોગોના વિચારોમાં
અટકે છે.

ગાથા ૨૬

નાન્દાદી કાદુદે મેળાનાં, એનો હાલે કબ્જુદુ
કાર્ય કરુદે ને રો રો, ને આજાદી ગુલાબ ૨૭

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરૂ યોગમાં, વર્તે દક્ષિ વિમુખ,
અસદ્ગુરુને ક્રદ્ધ કરે, નિજ માનાર્થે મુખ્ય. ૨૮

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુના સાનિધ્યમાં પણ તેની દ્રષ્ટ વિપરીત દિશાએ વર્તે છે.
મુખ્યત્વે પોતાના માનને લીધે અસદ્ગુરુને પોષે છે.

ગાથા ૨૭

દેવાદી ગતિ ભંગમાં, કે જાહેરે શુદ્ધિસાચ,
માને નિજમત વેષનો, આગ્રહ મુક્તિ નિદાન. ૨૭

દેવાદી ગતિ ભંગમાં, જે સમજે શુત્રજ્ઞાન,
માને નિજમત વેષનો, આગ્રહ મુક્તિ નિદાન. ૨૭

તે દેવ વગેરે ગતિઓના બેદના જ્ઞાનને શુત્રજ્ઞાન સમજે છે અને પોતાના
મતમાં પહેરાતા પોષાકનો આગ્રહ રાખીને તે વેષને મોક્ષનું કારણ માને છે.

ગાથા ૨૮

લાલું ર-દર્શન ન જુલિયં, ગાલું જાન આલેમાન,
ગાંઠે નાં પરમાર્થનો, લેવા લૌકિકમાન. ૨૮

લાલું સ્વરૂપ ન વૃત્તિનું, વાલું વ્રત અલિમાન,
ગર્હે નહીં પરમાર્થને, લેવા લૌકિક માન. ૨૮

તે આત્મામાં પેલી મહિન વૃત્તિનું સ્વરૂપ ઓળખ્યા વિના વ્રત પાળવાનો
નિયમ લે છે અને તેનું પણ અભિમાન કરે છે. તે લૌકિક પદને પામવા
માટે પરમપદને પામતો નથી.

ગાથા ૨૯

અથવા નિશ્ચયનય વહે, માત્ર શબ્દની માંય,
લોચે રાહુલોજયારને, રામનરાણ જાન. ૨૯

અથવા નિશ્ચયનય વહે, માત્ર શબ્દની માંય,
લોપે સદ્વ્યવહારને, સાધન રહીત થાય. ૨૯

અથવા નિશ્ચયનયના કથનને શબ્દ માત્રથી પકડે છે, સદાચારનો નિષેધ
કરીને સાધન રહિત થાય છે.

ગાથા ૩૦

જ્ઞાનદર્શા પામે નહીં, સાધન દર્શા ન કાંઈ,
પામે તેનો સંગ જે, તે બુકે ભવમાંદિ. ૩૦

જ્ઞાનદર્શા પામે નહીં, સાધન દર્શા ન કાંઈ,
પામે તેનો સંગ જે, તે બુકે ભવમાંદિ. ૩૦

તે જીવ આત્મજ્ઞાન તો પામતો નથી, પણ તેના આધારભૂત સાધનોનું પણ
અવલંબન લેતો નથી. આવા જીવોનો સાથ કરનાર ભવસાગરમાં ઢૂબે છે.

ગાથા ૩૧

ઓ હણું હનુમતાખીની, રિબાળાચ કુલ,
પામે નહીં પરમાર્થને, મજા અદ્વિતીયાં. ૩૧

એ પણ જીવ મતાર્થમાં, નિજમાનાદી કાજ,
પામે નહીં પરમાર્થને અન અધિકારીમાંજ. ૩૧

એ જીવ પણ પોતાના માનના કારણે મતના આગ્રહમાં રહીને પરમપદને
પામતો નથી અને તે પછની ગ્રાસિ માટે અપાત્ર જ રહે છે.

ગાથા ૩૨

ગાંઠ કરુંનું હશે, નાંના, નાંના ભાગું વૈરાગ્ય,
સરળપણું ન મધ્યસ્થતા, ઓ મતાર્થ દુર્ભાગ્ય. ૩૨

નહીં કષાય ઉપશાંતતા, નહીં અંતર વૈરાગ્ય,
સરળપણું ન મધ્યસ્થ ભાવ હોતા નથી. ૩૨

મતાર્થી જીવનું એ દુર્ભાગ્ય છે કે તેનામાં કષાયનો ઉપશામ, અંતરંગમાં
વૈરાગ્ય, સરળપણું અને મધ્યસ્થ ભાવ હોતા નથી.

ગાથા 33

લક્ષણ કરીના, મતાર્થિના, અતાર્થ જવા. ૩૩
 હવે કહું આત્માર્થિના, આત્માર્થ સુખસાજ. ૩૩

લક્ષણ કહ્યાં મતાર્થિના, મતાર્થ જવા કાજ,
 હવે કહું આત્માર્થિના આત્માર્થ સુખસાજ. ૩૩

મતાર્થી જીવના મતાર્થને દૂર થવાના હેતુથી મતાર્થિના લક્ષણો કહ્યા.
 હવે આત્માનુભૂતિ અને આત્મિક સુખની પ્રાપ્તિના હેતુથી આત્માર્થિના
 લક્ષણો કહું છું.

આત્માર્થ લક્ષણ (ગાથા ૩૪-૪૨)

ગાથા ૩૪

આત્મશાન તોં કુનિપણં, તે સાચા હુદેણોને,
 બાકી કુણ ગુરુ કુળણા, આત્માર્થ નાણેણોને. ૩૪

આત્મશાન ત્યાં મુનિપણું, તે સાચા ગુરુ હોય,
 બાકી કુળગુરુ કલ્પના, આત્માર્થ નહિ જોય. ૩૪

જ્યાં આત્માનુભૂતિ થતા પ્રગટ થયેલું આત્મશાન હોય, ત્યાં મુનિપણું હોય
 છે, તે મુનિ સાચા ગુરુ છે. અન્ય સર્વ કુળપરંપરાથી મનાતા કાલ્પનિક
 મિથ્યાગુરુ છે, તેમને આત્માર્થ ગુરુ તરીકે માનતો નથી.

ગાથા ૩૪

અત્યક્ષ રાદુર્ભૂતિનો, ગણે પરમ ઉપકાર,
નહો મોં લોકદ્વારા, વર્તે આજાયા. ૩૪

પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુપ્રાપ્તિનો, ગણે પરમ ઉપકાર,
ગણે યોગ એકત્વથી, વર્તે આજાધાર. ૩૫

આત્માર્થી પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુનું સાનિધ્ય પ્રાપ્ત થવાને પરમ ઉપકાર માને છે.
મન, વચન અને કાયા એમ ગ્રાણેય યોગની એકતા વડે સદ્ગુરુની આજાનું
પાલન કરે છે.

ગાથા ૩૬

ઓ હોને જળ ડાળાનિ, ઘરાનાર્થેને પંદી,
એરેનો પરમાજીને, તે વદ્ધારારસાગા. ૩૬

એક હોય ગણ કાળમાં, પરમાર્થનો પંથ,
પ્રેરે તે પરમાર્થને, તે વ્યવહાર સમંત. ૩૬

પરમપદની પ્રાપ્તિનો માર્ગ ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય એમ ગ્રાણેય
કાળમાં એક હોય છે. તે વ્યવહાર જ વ્યવહાર છે કે જે પરમપદની
પ્રાપ્તિની પ્રેરણા આપનાર હોય.

ગાથા ૩૭

એક દિવિયાની જંગરે, રોદે રાહુકર્મણા,
કાન અંતે આત્માર્થકાન. જીને ગંગા મળોબ. ૩૭

એમ વિચારી અંતરે, શોધે સદ્ગુર યોગ,
કામ એક આત્માર્થકાન, બીજો નહિ મનરોગ. ૩૭

આ પ્રમાણે અંતરંગ વિચાર સહિત આત્માર્થી જીવ સદ્ગુરુનું સાનિધ્ય
શોધે છે. તેને એક માત્ર આત્મા જ પ્રયોજનભૂત છે અને મનમાં બીજી
કોઈ અભિલાષા નથી.

ગાથા ૩૮

કાનેની હિંતેંટતા, ગાજ ગાંધેંગાલેબાજ,
લબે ખોદે કાઠાલદોયા, તોંબ આત્માર્થનેનારે. ૩૮

કખાયની ઉપશાંતતા, માત્ર મોક્ષઅલિતાષ,
ભવે ખેદ પ્રાણીદયા, ત્યાં આત્માર્થ નિવાસ. ૩૮

જ્યાં કખાયની ઉપશાંતતા હોય, માત્ર મોક્ષની અભિલાષા હોય,
ભવભ્રમણનો ખેદ વર્તતો હોય અને પ્રાણી માત્ર પર દ્યાનો ભાવ હોય,
ત્યાં આત્માર્થ વસે છે.

ગાથા ૩૯

દરેલા ન જોવી બોંસુદ્ધિ, જ્વા લટે નાણ કિંમે,
મોક્ષમાર્ગ પાદીજાન, હરે ન અંતર રોગ. ૩૯

દરાન એવી જ્યાં સુધી, જીવ લહે નહિં જોગ,
મોક્ષમાર્ગ પામે નહીં, મટે ન અંતર રોગ. ૩૯

જ્યાં સુધી જીવમાં આવી દરાન પ્રગટ થતી નથી, ત્યાં સુધી જીવ મોક્ષમાર્ગ
પામતો નથી અને આત્મભાંતિરૂપ રોગ દૂર થતો નથી.

ગાથા ૪૦

આબે બોંસુન દરેલા, રાદુગડુબોંસુદ્ધિ,
તે બોંસે કરુંચાનાના, ત્યાં પ્રગટે સુખદાન. ૪૦

આવે જ્યાં એવી દરાન, સદગુર બોધ સુહાય,
તે બોધે સુવિચારણા, ત્યાં પ્રગટે સુખદાય. ૪૦

જ્યારે જીવને આવી દરાન પ્રગટે છે, ત્યારે તેને સદગુરુનો બોધ રૂચે છે.
તે બોધ વેઠે સમ્યક્ વિચારણા પ્રગટે છે અને સુખ પણ તેને પ્રગટે છે.

ગાથા ૪૧

નોં કરાએ રૂદ્ધચેતણા, તોં કરાએ નિજજ્ઞાન,
ને જ્ઞાને જોં મોદ્દીલ, પાતો પડ નિર્બાળ. ૪૧

જ્યાં પ્રગટે સુવિચારણા, ત્યાં પ્રગટે નિજજ્ઞાન,
જે જ્ઞાને ક્ષય મોહ થઈ, પામે પદ નિર્વાણ. ૪૧

જ્યારે સમ્યકુ વિચારણા પ્રગટે છે, ત્યારે આત્મજ્ઞાન પ્રગટે છે, આત્મજ્ઞાન
વે મોહનો ક્ષય થાય છે અને આત્મા દેહ રહિત મોક્ષપદ પામે છે.

ગાથા ૪૨

૭૫ને ને રૂ વિષારણા, ગોહેર નાર્દ રોગને,
શુરે વિષાર્દે રંબાદીને લાંડું ખરૂદું આંહે. ૪૨

ઉપજે તે સુવિચારણા, મોક્ષમાર્ગ સમજાય,
ગુરુ શિષ્ય સંવાદથી, ભાખું ષટ્ પદ આંહે. ૪૨

જ્યારે સમ્યકુ વિચારણા ઉગે છે, ત્યારે મોક્ષમાર્ગ સમજાય છે. અહીં ગુરુ
અને શિષ્ય સંવાદરૂપે છ પદ કહું છું.

૭ ૫૬ (ગાથા ૪૩-૪૪)

ગાથા ૪૩

આત્મા છે ને નિલાંછે, છે દુર્ગા નેનુંદી,
છે લાંદેણા રાખિ નોંધેછે, ગોહા હવાને વરુંદી. ~૩

આત્મા છે તે નિત્ય છે, છે કર્તા નિજકર્મ,
છે ભોક્તા વળી મોક્ષ છે, મોક્ષ ઉપાય સુધર્મ. ૪૩

આત્મા છે. તે નિત્ય છે. તે પોતાના કર્મોનો કર્તા છે. તે પોતાના કર્મોનો
ભોક્તા છે. આત્માનો મોક્ષ છે. મોક્ષનો ઉપાય સમ્યક્ક ધર્મ છે.

ગાથા ૪૪

અનુભૂતિનું જંખોધાં, અનુદર્શન પણુંને,
સાગળાં પડુંદીને, કંજાં રાખનીનો ઓદ. ~૪

ઘટ સ્થાનક સંક્ષેપમાં, ઘટ દર્શન પણ તેણ,
સમજાવા પરમાર્થને, કહ્યાં શાનિયે ઓદ. ૪૪

સંક્ષેપમાં કહેલા જે છ ૫૬ છે, તે છ દર્શન પણ છે. પરમપદને સમજાવવા
માટે જ્ઞાનીએ તે કહ્યા છે.

૧. આત્મા છે.

શંકા-શિષ્ય ઉવાચ (ગાથા ૪૫-૪૬)

શંકા ગાથા ૪૫

જીજુ સુદૃષ્ટિનો આપણો, જીજુ વર્ણાતું રૂપ,
જોણે રહ્યું આજુલાજ નથી, તેણે ન કરશેન્દ્રાંદ્રાં રૂપ

નથી ક્રષ્ણિમાં આવતો, નથી જણાતું રૂપ,
બીજો પણ અનુભવ નહીં, તેણે ન જવસ્વરૂપ. ૪૫

આત્મા આંખ વડે દેખાતો નથી, આત્માનું સ્વરૂપ પણ જણાતું નથી,
આત્માનો બીજો પણ કોઈ અનુભવ થતો નથી, તેણે આત્માનું અસ્તિત્વ
હોતું નથી.

શંકા ગાથા ૪૬

જીજો દેહન આત્મા, જીજો ઈન્દ્રી, કાળ,
જીજો જીજો હિંદુનો, નાણ જીજુ મેરેલુણ. ૪૬

અથવા દેહ જ આત્મા, અથવા ઈન્દ્રિય પ્રાણ,
મિથ્યા જુદો માનવો, નહિં જુદું ઓધાણ. ૪૬

અથવા શરીર જ આત્મા છે, અથવા ઈન્દ્રિયો અને પ્રાણ જ આત્મા છે.
આત્માને તેનાથી જુદો માનવો મિથ્યા છે. કારણ કે તેનું બીજું કોઈ જુદું
લક્ષણ નથી.

સ્વા ગાથા ૪૭

જાતિ ને જાતના હોય તો, જગ્ઞાને તે નહિં કેમ?
 જગ્ઞાને ને તે હોય તો, પર એ જાતના એ. અ
 વળી જો આત્મા હોય તો, જણાય તે નહિં કેમ?
 જણાય જો તે હોય તો, ઘટ પટ આદી જેમ. ૪૭

વળી જો આત્માનું અસ્તિત્વ હોય, તે કેમ જણાતો નથી? જો તે હોય તો,
 માટલું, કપું વગેરે પદાર્થોની જેમ જણાવો જોઈએ.

સ્વા ગાથા ૪૮

નાચ છે નહિં આત્મા, નિકાલ ગોદો ઉધેની,
 એ શંકા શંકા નહીં, જાનનાંને રાખુંદે. ૪૮
 માટે છે નહિં આત્મા, મિથ્યા મોક્ષ ઉપાય,
 એ અંતર શંકા તણો, સમજાવો સદૃપાય. ૪૮

તેથી આત્મા હુતો નથી, મોક્ષનો ઉપાય પણ મિથ્યા છે. આ મારી
 અંતરંગની શંકા છે, હવે મને સમ્યક્ક મુકારે સમજાવો.

સમાધાન-સદ્ગુર ઉવાચ (ગાથા ૪૮-૫૮)

॥ ગાથા ૪૮ ॥

લાગેનો હેઠળિનાંનથી, આત્મા હેઠળાંગ,
પણ તે બજો લિનછે, પ્રગટ લક્ષ્યાંના. ૪૮

ભાસ્યો દેહાધ્યાસથી, આત્મા દેહ સમાન,
પણ તે બજો ભિન્ન છે, પ્રગટ લક્ષ્યાંના. ૪૯

દેહમાં રહેલી એકત્વબુદ્ધિના ભ્રમને લીધે આત્મા અને શરીર સમાન લાગે
છે. પણ ખરેખર તે બંને પોતાના પ્રગટ લક્ષ્યાં વડે જુદા છે.

॥ ગાથા ૫૦ ॥

લાગેનો હેઠળિનાંનથી, આત્મા હેઠળાંગ,
પણ તે બજો લિનછે, નેહ અસાને મૈન. ૫૦

ભાસ્યો દેહાધ્યાસથી, આત્મા દેહ સમાન,
પણ તે બજો ભિન્ન છે, જેમ અસીને ભ્યાન. ૫૦

દેહમાં રહેલી એકત્વબુદ્ધિના ભ્રમને લીધે આત્મા અને શરીર સમાન લાગે
છે. પણ ખરેખર તે બંને તલવાર અને ભ્યાનની જેમ જુદા છે.

ગાથા ૫૧

ને નભા છે દર્શિનો, ને લાંબો છે ડૈન,
આખીન આજુલાગ ને રહે, તે છે કબર્સદેણ. ૪૧

જે દ્રષ્ટા છે દર્શિનો, જે જાણો છે ડૈપ,
અભાધ્ય અનુભવ જે રહે, તે છે જીવસ્વરૂપ. ૪૧

જે દ્રષ્ટનો દ્રષ્ટા છે, જે રૂપને જાણનાર છે અને જે અનુભવને કોઈ બાધા
પહુંચતી નથી, તે આત્માનું સ્વરૂપ છે.

ગાથા ૫૨

છે હુંકા દરમેઢને, નિજ નિજ એવીનેં ફાળ,
પાંચ હુંકા એવીનેં, ૫૧૮ આત્માલગ. ૪૨

છે ઈન્દ્રિય પ્રત્યેકને, નિજ નિજ વિષયનું ભાન,
પાંચ ઈન્દ્રિના વિષયનું, પણ આત્માને ભાન. ૪૨

પ્રત્યેક ઈન્દ્રિયને પોતપોતાના વિષયનું જ્ઞાન થાય છે. પણ આત્માને
પાંચેય ઈન્દ્રિયના વિષયનું જ્ઞાન થાય છે.

ગાથા ૫૩

દેહ ન જાણો તેહને, જાણો ન શક્યે ખરાળ,
આત્માની સત્તાવડે નેદ પ્રવર્ત્તી જાણ.. ૪૩
દેહ ન જાણો તેહને, જાણો ન શક્યે પ્રાણ,
આત્માની સત્તા વડે, તેહ પ્રવર્ત્તી જાણ.. ૫૩

શરીર આત્માને જાણતું નથી, ઈન્દ્રિયો અને પ્રાણ તેને જાણતા નથી. તું
એમ જાણ કે આત્માના અસ્તિત્વમાં શરીર, ઈન્દ્રિયો અને પ્રાણ જીવંત છે.

ગાથા ૫૪

જીવની જીબન-ક્રીદને વિષે, નીચેને વરદાન ઉપરે,
પ્રગાઢ રેખ બૈજનાનાને, ઓ ગોદાનુરૂપાને.. ૪૪

સર્વ અવસ્થાને વિષે, બ્યારો સદા જણાય,
પ્રગાઢપ ચૈતન્યમય, એ અંધાણ સદાય.. ૫૪

આત્મા સર્વ અવસ્થામાં સદાય ન્યારો રહે છે. ત્રિકાળ પ્રગાઢ એવો ચૈતન્ય
સ્વભાવ આત્માનું વાસ્તવિક લક્ષણ છે.

ગાથા ૫૫

૪૨, ૪૨ જાણ જાળ તું, તેથી તેને ગાજ,
જાણજારે ગાજજાદી, ફલ્ફલે કેળું શાજી. ~૪૨

ઘટ પટ આઢી જાણ તું, તેથી તેને માન,
જાણનાર તે માન નહિં, કહિયે કેવું જ્ઞાન? પય

માટલું, કપડું, વગેરે પદાર્થોને જાગે છે, તેથી તેને માને છે. પણ તું તેને
માનતો નથી કે જે આ બધા પદાર્થોને જાણનારો છે. તારા આવા જ્ઞાન
વિષે શું કહેવું?

ગાથા ૫૬

૫૨ાંજુંકી કૃષ દેણાં, રસ્યુલ દેણ ગરીબાલ્ય,
દેણ હોમે ને જાણાં, દેણ ન જાણ વિકલ્ય. ~૫૨

પરમ બુદ્ધિ કૃષ દેણમાં, સથૂળ દેણ મતિ અલ્ય,
દેણ હોય જો આત્મા, ધટે ન આમ વિકલ્ય. પ૬

પાતળા શરીરધારીને તીક્ષણ બુદ્ધિ અને જાડા શરીરધારીને મંદબુદ્ધિ હોય
એમ દેખાય છે. જો શરીર જ આત્મા હોય, તો આ પ્રમાણે ન બનવું
જોઈએ.

ગાથા ૫૭

જુ મેળજો જીજા છે, તેવા જગત્કેવલાએ,
જો હણું બાંદે નહીં, અણે કાળ હુંને નાના. ~૭

જી ચેતનનો ભિનન છે, કેવળ પ્રગટ સ્વભાવ,
એક પણું પામે નહીં, અણે કાળ ક્ષય ભાવ. ૫૭

જી અને ચેતનનો સ્વભાવ જ પ્રગટ જુદો-જુદો છે. તે ક્ષયારેય એક થઈ જતા નથી. ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય ગ્રણેય કાળમાં બંને જુદા-જુદા રહે છે.

ગાથા ૫૮

આત્માન શંકા કરે, આત્મા પોતે આપ,
શંકાનો કરનાર તે, અચરજ એહ આપ. ~૮

આત્માની શંકા કરે, આત્મા પોતે આપ,
શંકાનો કરનાર તે, અચરજ એહ અમાપ. ૫૮

આત્માના અસ્તિત્વની શંકા આત્મા પોતે કરે છે. એ અચરજ પમાડે એવી વાત છે કે શંકા કરનાર પોતે જ પોતાના અસ્તિત્વની શંકા કરે છે.

૨. આત્મા નિત્ય છે. શંકા-શિષ્ય ઉવાચ (ગાથા ૫૮-૬૧)

ગાથા ૫૮

આત્માનાં અસ્તિત્વના, આપે કણું પ્રકાર,
શંકા તેનો ખાતે છે, જીવ કુર્મે દિલ્લારે. ૫૮

આત્માનાં અસ્તિત્વના, આપે કહ્યા પ્રકાર,
સંભવ તેનો થાય છે, અંતર કર્યે વિચાર. ૫૯

આપે આત્માના અસ્તિત્વને અનેક પ્રકારે સમજાવ્યું. અંતરંગમાં વિચાર
કરતા આત્માના અસ્તિત્વની સંભાવના જણાય છે.

ગાથા ૬૦

બીજ બેંડા ખાતે રહો, આત્મા નહીં અધિગ્નાયે,
દેહ માંગણ રૂપને, દેહચિભોગે નારો. ૬૦

બીજી શંકા થાય ત્યાં, આત્મા નહીં અવિનાશ,
દેહ પોગથી ઉપજે, દેહ વિયોગે નાશ. ૬૧

હવે બીજી શંકા એ છે કે આત્મા અવિનાશી નથી. તે દેહનો જન્મ થતા
જન્મે છે અને દેહનું મરણ થતા નાશ પામે છે.

ગાથા ૬૧

ગોદા વરસુ હૈનું છે, કાળે હૈને વિવરાને,
એ અનુભવથી પણ નથી, આત્મા કિંતુ જણાને. ૬૧

અથવા વસ્તુ ક્ષાળીક છે, કાણે કાણે પલટાય,
એ અનુભવથી પણ નહીં, આત્મા નિત્ય જણાય. ૬૧

અથવા વસ્તુ ક્ષાળીક હોવાથી દરેક કાણે બદલાય છે, તે અનુભવથી પણ
આત્મા નિત્ય જણાતો નથી.

સમાધાન-સદ્ગુરુ ઉવાચ (ગાથા ૬૨-૭૦)

ગાથા ૬૨

દેહ માં નાનાંદેશે, વાણિ રાં, રૂપી નાનીએ,
એવાંતિ હત્તાંતિ લે, કોના અનુલભ વહેને? ૬૨

દેહ માય સંયોગ છે, વાણિ જડ રૂપી દરથ,
ચેતનાં ઉત્પત્તિ લય, કોના અનુભવ વરથ? ૬૨

આત્મા સાથે રહેલું આ શરીર માત્ર ક્ષાળીક સંયોગ છે. શરીર ચૈતન્ય
સ્વભાવ રહિત જડ, રૂપી અને ઠિન્ડિય વડે દ્રશ્ય છે. આત્માના ઉત્પાદ
અને વ્યય કોના અનુભવમાં આવે છે?

॥ ગાથા ૬૩ ॥

એ વા મજૂલાદરણે અને, ઉત્પદન પોતું જ્ઞાન,
ને નથી જૂદા વિના, કિને ન કેમે લાગ. ૬૩

જેના અનુભવ વશ્ય અને, ઉત્પક્ષ લયનું જ્ઞાન,
તે તેથી જૂદા વિના, થાય ન કેમે ભાન. ૬૩

જેના અનુભવમાં ઉત્પાદ અને વ્યયનું જ્ઞાન થાય છે, તે તેનાથી જૂદા હોવા
વિના કદાપિ જ્ઞાન થાય નહીં.

॥ ગાથા ૬૪ ॥

એ રૂંડોનો દોખિયે, કે ને મજૂલાદરણે;
ઉત્પદે ન દિ રૂંડોગાંધી, આત્મા નિત્યાગતેદી. ૬૪

જે સંયોગો દેખિયે, તે તે અનુભવ દશ્ય,
ઉત્પજે નહિં સંયોગથી, આત્મા નિત્ય પ્રત્યક્ષ. ૬૪

જે પણ સંયોગો દેખીએ છીએ, તે આત્મા વડે અનુભવાય છે. તે સંયોગોથી
આત્મા ઉત્પન્ન થતો નથી. આત્મા નિત્ય પ્રત્યક્ષ છે.

ગાથા ૬૫

એકી એન્ન ઉપને, એન્નથી જ હોમે,
એવો આજુલાજ કોણે, કુંદે કંદ ન હોમે. ૬૫

જડથી ચેતન ઉપજે, ચેતનથી જડ થાય,
એવો અનુભવ કોઈને, ક્યારે કદી ન થાય. ૬૫

જડથી ચેતનની ઉત્પત્તિ થાય અને ચેતનથી જડની ઉત્પત્તિ થાય, એવો
અનુભવ ક્યારેય કોઈને થતો નથી.

ગાથા ૬૬

કોઈ સંયોગોથી નહીં, બેળ ઉત્તુલિ હોમે,
નાશ ન તેનો કુંપાં, તેથી કંદે ગાંમે. ૬૬

કોઈ સંયોગોથી નહીં, જેની ઉત્પત્તિ થાય,
નાશ ન તેનો કોઈમાં, તેથી નિત્ય સદાય. ૬૬

જે સંયોગો વે ઉત્પન્ન થતો નથી, તે નાશ પામીને કોઈમાં મળી જતો
નથી, તેથી તે સદાય નિત્ય છે.

ગાથા ૬૭

કોણાંદ્ર રદ્રનુમાતા, જીવિ લિફ ની હિની,
ધૂળિબની રંગ-ડાર તે, વૃદ્ધ રાત્મેજા ટેંદી. ૬૭

કોધાઢી તરતમ્યતા, સપીદિકની માંય,
પૂર્વજન્મ સંસ્કાર તે, જીવ નિત્યતા ત્યાંય. ૬૭

કોધ વગેરે કખાય ભાવોની તારતમ્યતા સર્પ વગેરેમાં હોય છે, તે તેના
પૂર્વભવના સંસ્કાર હોવાથી જીવની નિત્યતા સિદ્ધ થાય છે.

ગાથા ૬૮

આત્મા દ્રવ્યે નિત્યે છે, પર્યાયે દ્વારાત્મે,
બાળાંદ્ર વૈન અહીંનું, ફરાન અંતે ને જીને. ૬૮

આત્મા દ્રવ્યે નિત્ય છે, પર્યાયે પલતાય,
બાળાઢી વય અણયનું, શાન એકને થાય. ૬૮

આત્મા દ્રવ્ય દ્રષ્ટિએ ટકીને રહે છે અને પર્યાય દ્રષ્ટિએ બદલાય છે.
બાળપણ, જીવાની અને ઘડપણ એમ ત્રણેય અવસ્થાનું જ્ઞાન એક
આત્માને થાય છે.

ગાથા ૬૯

મહેર શાળ કૃષ્ણનું, ને જણી હણારે,
હણારો તે દ્વારાંદ્ર નારે, કર આજુણ નિર્ધાર. ૬૯

અથવા જ્ઞાન ક્ષણિકનું, જે જાણી વદનાર,
વદનારો તે ક્ષણિક નહિં, કર અનુભવ નિર્ધાર. ૬૯

અથવા ક્ષણિકનું જે જ્ઞાન થાય છે, તેને જાણીને બોલનારો છે, તે બોલનારો
ક્ષણિક નથી. પોતાના અનુભવથી આ નિર્ણય કર.

ગાથા ૭૦

કુદારે કોઈ વસ્તુનો, કેવળ હોય નનારે,
એવા પણ નારે, તો, કુદાને નાનારે. ૭૦

ક્યારે કોઈ વસ્તુનો, કેવળ હીય ન નાશ,
ચેતન પામે નાશ તો, કેમાં ભણે તપાસ. ૭૦

કોઈ પણ વસ્તુનો ક્યારેય એકાંતે નાશ થતો નથી. જો આત્મા નાશ પામે,
તો ક્યાં જઈને મળે, એની તપાસ કર.

૩. આત્મા પોતાના કર્મનો કર્ત્તી છે. શંકા-શિષ્ય ઉવાચ (ગાથા ૭૧-૭૩)

॥ ગાથા ૭૧ ॥

કર્ત્તી જાત ન કર્મનો, કર્મ જ કર્ત્તી કર્મ;
આત્મા સહજ સ્વભાવ હાઁ, કર્મ જાતનો નામ. ૭૧
કર્ત્તી ન જીવ કર્મનો, કર્મ જ કર્ત્તી કર્મ,
અથવા સહજ સ્વભાવ ડાં, કર્મ જીવનો ધર્મ. ૭૨

આત્મા કર્મનો કર્ત્તી નથી, કર્મ જ કર્મનો કર્ત્તી છે અથવા કર્મબંધ સહજ સ્વભાવ છે અથવા કર્મબંધ થયો એ આત્માનો ધર્મ છે.

॥ ગાથા ૭૨ ॥

આત્મા સદા આસંગ ને, કરે પ્રકૃતિ બંધ,
આત્મા ઈશ્વરાદેરણ, તેજ જ જ જાનન. ૭૨

આત્મા સદા આસંગ ને, કરે પ્રકૃતિ બંધ,
અથવા ઈશ્વર પ્રેરણા, તેથી જીવ અબંધ. ૭૨

આત્મા સદાય અસંગ છે, કાર્મણા વર્ગણા કર્મ બાંધે છે અથવા ઈશ્વરની પ્રેરણાથી કર્મબંધ થાય છે, માટે જીવ અબંધ છે.

ગાથા ૭૩

નહે નહે ઉદ્દેશો, કોઈ નહે જળાને;
કર્મજલું કરી પહુંચ, કાં નહિં, કાં નાં જને. ૭૩

માટે મોક્ષ ઉપાયનો, કોઈ ન હેતુ જણાય,
કર્મતણું કર્તાપણું, કાં નહિં કાં નહિં જાય. ૭૩

માટે મોક્ષના ઉપાયનું કોઈ કરાણ જણાતું નથી. આત્મા કર્મનો કર્તા નથી
અથવા જો કર્મનું કર્તાપણું ક્યારેય છૂટી શકે એવું નથી.

સમાધાન-સદ્ગુરુ ઉવાચ (ગાથા ૭૪-૭૫)

ગાથા ૭૪

હોય ન ચેતનપ્રેરણા, કોણ ગ્રહે તો કર્મ,
જડ સ્વભાવ નહિં પ્રેરણા, જુઓ વિચારી ધર્મ. ૭૪

હોય ન ચેતનપ્રેરણા, કોણ ગ્રહે તો કર્મ,
જડ સ્વભાવ નહિં પ્રેરણા, જુઓ વિચારી ધર્મ. ૭૪

જો આત્મામાં રાગ-દ્રેષ્ણા વિકારીભાવ ન હોય, તો કર્મબંધન કોને થાય?
જડ વસ્તુનો સ્વભાવ પ્રેરણા આપવાનો નથી, તેથી સ્વભાવની દ્રષ્ટિએ
ચેતન અને જડ દ્રવ્યોનો વિચાર કરો.

ગાથા ૭૫

નો એવી કરતું ના, ના જ્ઞાન નો કર્મ,
તેથી આજ સ-જ્ઞાનનાનિ, તેમનાની જરૂરીમાં. ૭૫

જો ચેતન કરતું નથી, નથી થતાં તો કર્મ,
તેથી સહજ સ્વભાવ નહિં, તેમજ નહિં જીવ ધર્મ. ૭૫

જો આત્મામાં રાગ-દ્રેષ્ટૃપી મલિન ભાવ ન થાય, તો કર્મબંધન પણ થતું
નથી. તેથી કર્મબંધ સહજ સ્વભાવ નથી અને આત્માનો ધર્મ પણ નથી.

ગાથા ૭૬

કુલ હોત અસંગ જો, લાક્ષ્મિ નને ન કેમ?
અસંગ છે દ્રગાધીશ, દ્રગુ નિજલાને તો. ૭૬

કુલ હોત અસંગ જો, ભાસત તને ન કેમ?
અસંગ છે પરમાર્થથી, પણ નિજ ભાને તેમ. ૭૬

જો આત્મા એકાંતે અસંગ હોત, તો તને કેમ દેખાતો નથી? આત્મા
નિશ્ચયનયથી અસંગ છે, પણ આવું તો આત્માનુભવીને જણાય છે.

ગાથા ૭૭

કર્મ ઈશ્વર કોઈ નાદે, ઈશ્વર રૂપુણું રહેતાં,
જાતિના મેરાડ તે ગણે, ઈશ્વર દર્શનેતાં. ૭૭

કર્તા ઈશ્વર કોઈ નહિં, ઈશ્વર શુદ્ધ સ્વભાવ,
અથવા પ્રેરક તે ગણે, ઈશ્વર દીપાયભાવ. ૭૭

કર્મબંધના કર્તા કોઈ ઈશ્વર નથી. ઈશ્વર તો શુદ્ધ અવસ્થાને પામેલ આત્મા
છે. જો ઈશ્વરને કર્મબંધના પ્રેરક માનવામાં આવે, તો તે પણ અપરાધમાં
સહુમત થાય.

ગાથા ૭૮

એળી હે નિઃસ લાલાની, કર્તા જારી રહેતાં,
જ કેનાદ નિઃસાનાનાં, કર્તા કુર્માખાનાં. ૭૮

ચેતન જો નિઃસ ભાનમાં, કર્તા આપ સ્વભાવ,
વર્તે નહિં નિઃસભાનમાં, કર્તા કર્મ પ્રભાવ. ૭૮

જો આત્મા પોતાના સ્વરૂપમાં જાગ્રત હોય, તો પોતાના સ્વભાવનો કર્તા
છે. જો પોતાના સ્વરૂપમાં જાગ્રત ન હોય તો, કર્મનો કર્તા થાય છે.

૪. આત્મા પોતાના કર્મનો ભોક્તા છે.

શંકા-શિષ્ય ઉવાચ (ગાથા ૭૮-૮૧)

॥ ગાથા ૭૮ ॥

૫૬ કર્મ કાર્ય કુલે, પણ લોકના નાદે સોણે,
શું રજાને ઓડ કર્મ કે, કૃષ્ણદેખાના હોણે. ૭૮

જીવ કર્મ કર્ત્ત્વ કહો, પણ ભોક્તા નહિ સોય,
શું સમજે જડ કર્મ કે, ફળપરિણામી હોય. ૭૯

આત્માને કર્મનો કર્ત્ત્વ કહો, પણ આત્મા કર્મનો ભોક્તા નથી. જડ કર્મને
શું સમજ પેડે કે તે આત્માને ફળ આપે?

॥ ગાથા ૮૦ ॥

કૃષ્ણદાના હૃદ્દાનત અહો લોકાદ્યાનું રાખેને;
અંગ કલે હૃદ્દાનત, હૃદ્દાનતનું નાને. ૮૦

ફળદાતા ઈશ્વર ગણે, ભોક્તાપણું સધાય,
એમ કહો ઈશ્વરતાણું, ઈશ્વરપણું જ જાય. ૮૧

ઈશ્વરને કર્મના ફળ આપનાર માનવામાં આવે તો ભોક્તાપણું સિદ્ધ થાય
છે. પરંતુ એમ કહેતા તો ઈશ્વરનું ઈશ્વરપણું જ જતું રહે છે.

શાસ્ત્રીય ગાથા ૮૧

દુઃખનું જીવન હોનિબા, જગતું જીવન નહે હોની;
પછી રૂપાં વિદાં કર્મનાં, લોભે કર્મનાં નહીં કર્મની. ૮૧

ઈશ્વર સિદ્ધ થયા વિના, જગતું નિયમ નહિં હોય,
પછી શુભાશુભ કર્મનાં, ભોગયસ્થાન નહિં હોય. ૮૧

ઈશ્વર સિદ્ધ થયા વિના જગતની યથાયોગ્ય વ્યવસ્થા ન જળવાઈ શકે
અને હાં, શુભ અને અશુભ કર્મોને ભોગવવાના સ્થાનો પણ નથી.

સમાધાન-સદ્ગુરુ ઉવાચ (ગાથા ૮૨-૮૪)

શાસ્ત્રીય ગાથા ૮૨

જાન કર્મ નિન દુષ્ટના, નાટે ચેતનાર્થ,
નાર્થ વો મની સ્તુરાણા, જાણાં કરે કર્મન્દૂ. ૮૨

ભાવકર્મ નિજકલ્પના, માટે ચેતનરૂપ,
જવવીર્યની સ્કુરણા, બ્રહ્મણ કરે જડધૂપ. ૮૨

આત્મામાં ઉત્પન્ન થતા મોહ, રાગ અને દ્રેષ્ણના ભાવો આત્મામાં થતા
હોવાથી ચેતનરૂપ છે. કખાય ભાવોના કારણે આત્મા સાથે કાર્મણા વર્ગણા
બંધાય છે.

ગાથા ૮૩

એર સુદ્ધા, રોમે નહીં, કબજ જાતે હૃદ જીવે;
જોણ શૈક્ષણિકાન કર્મનું, લોકોના જીવન જાળો. ૮૩

એર સુધા સમજે નઈં, જીવ ખાય ફળ થાય,
ઓમ શુભાશુભ કર્મનું, ભોક્તાપણું જણાય. ૮૩

એર અને અમૃત જ્ઞાન સ્વભાવ રહિત હોવા છતા, જે વ્યક્તિ તેને ખાય છે, તે તેને ફળને ભોગવે છે. એ જ રીતે શુભ અને અશુભ કર્મોનું ફળ સમજું શકાય છે.

ગાથા ૮૪

આડ રાંકને આડનૃપ, એ આદી બેલો;
કારણ વિના ન કર્યે તે, તેંબ શૈક્ષણિકાન્દેં. ૮૪

એક રાંક ને એક નૃપ, એ આદી જે ભેદ,
કારણ વિના ન કાર્ય તે, તેજ શુભાશુભ વેદ્ય. ૮૪

એક વ્યક્તિ નિર્ધન અને એક વ્યક્તિ રાજી છે. આવા પ્રકારના બીજા પણ જે ભેદો છે, તે શુભ અને અશુભ કર્મોના ફળને સિદ્ધ કરે છે. કારણ વિના કાર્ય થતું નથી.

ગાથા ૮૪

કુલદાના ર્જિશ્વર રજી, ઓમાં નથી જણે,
કર્મ સ્વભાવે પરિણામે, ખતે લોગાં દૂર. ૮૪

ફળદાતા ઈશ્વર તણી, એમાં નથી જરૂર,
કર્મ સ્વભાવે પરિણામે, થાય ભોગથી દૂર. ૮૫

કર્મોએ ફળ આપવા માટે ઈશ્વરની જરૂર પડતી નથી. કર્મો પોત-પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે પરિણામે છે અને ફળ આપ્યા બાદ તે આત્માથી દૂર થાય છે.

ગાથા ૮૫

તે તે લોંગે વિદ્ધોષના, રમીનક દ્વારે દ્વારાં,
ગણ વાત છે વ્યાઘ્ર આ, કાણ રંગોદે બોન. ૮૫

તે તે ભોગ્ય વિશોષના, સ્થાનક દ્વયસ્વભાવ,
ગણન વાત છે શિષ્ય આ, કહિ સંક્ષેપે સાવ. ૮૬

દ્વયના પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે કર્મોને ભોગવવાના સ્થાનો હોય છે.
હે શિષ્ય! આ વાત ઊંડા રહસ્યથી ભરેલી છે, પણ અહીં તેને સંક્ષેપમાં કહી છે.

૫. આત્માનો મોક્ષ છે. શંકા-શિષ્ય ઉવાચ (ગાથા ૮૭-૮૮)

॥ ગાથા ૮૭ ॥

કુની લોકાની જરૂર હો, પરાણ તેનો નાણ નોંધ,
જીવનો કાળ અનંત પરાણ, જરૂરાન છે દોષ. ૮૭

કર્તા ભોક્તા જીવ હો, પણ તેનો નહિં મોક્ષ,
વીત્યો કાળ અનંત પણ, વર્તમાન છે દોષ. ૮૭

ભલે જીવ કર્મોનો કર્તા અને ભોક્તા હોય, પણ તેનો મોક્ષ થતો નથી.
અનંત કાળ વીત્યો હોવા છતાં જીવમાં અશુક્તતા રહેલી છે.

॥ ગાથા ૮૮ ॥

૧૫૮ કરે કૃપ લોગવે, દેવાણી ગતિમાને,
જીવિન કરે નકારાદુષ, કર્મ રહીજળ ક્રીણે. ૮૮

શુભ કરે ફળ ભોગવે, દેવાણી ગતિમાંય,
અશુભ કરે નકીદિં ફળ, કર્મ રહિત ન ક્યાંય. ૮૮

જો આત્મા શુભ કર્મ કરે, તો તેનું ફળ દેવ વગેરે ગતિઓમાં ભોગવે છે.
જો આત્મા અશુભ કર્મ કરે, તો તેનું ફળ નરક વગેરે ગતિઓમાં ભોગવે
છે. આત્મા કર્મ રહિત ક્યાંય હોતો નથી.

સમાધાન-સદ્ગુર ઉવાચ (ગાથા ૮૯-૯૧)

ગાથા ૮૯

એ વિકલાંડુલ કર્મિદ, જાહેરાં રાજુણ પ્રાણ,
તો કન્દુલ્લિ રાહુણા, નારો નોકી રાજુણા... ૮૯

જેમ શુભાશુભ કર્મપદ, જાણ્યાં સફળ પ્રમાણા,
તેમ નિવૃત્તિ સફળતા, માટે મોક્ષ સુજાણા. ૯૦

જેમ તેં શુભ અને અશુભ કર્મોનું ભોક્તાપણું જાણ્યું, તેમ તું આ કર્મોના
અભાવપૂર્વક પ્રગટ થતો મોક્ષ પણ સમ્યક્ પ્રકારે જાણ.

ગાથા ૯૦

વીતોને કુલ જાંન તે, દુર્ભ વિકલાંડુલ લાંજ,
તેએ રૂલાંડુલ છેદતાં, દ્વિબે ગોકી કેન્દ્રાંજાં. ૯૦

વીત્યો કાળ અનંત તે, કર્મ શુભાશુભ ભાવ,
તેણ શુભાશુભ છેદતાં, ઉપજે મોક્ષ સ્વભાવ. ૯૦

શુભ અને અશુભ કર્મોના બંધનમાં અનંત કાળ વીત્યો છે. જ્યારે શુભ
અને અશુભ કર્મોનો નાશ થાય છે, ત્યારે આત્માનો શુદ્ધ મુક્ત સ્વભાવ
પ્રગટ થાય છે.

॥ ગાથા ૬૧ ॥

દેહાદ્યક જરૂરોગનો, જીવનંતિક કિરોગ,
જીવન મોક્ષ દીપાંદ્રાત એ, નિજ જનન સુખ લોગ. ૬૧

દેહાદ્યક સંયોગનો, આત્માંતિક વિયોગ,
સિદ્ધ મોક્ષ શાક્ષતપદ, નિજ અનંત સુખ ભોગ. ૬૧

શરીર વગેરે સંયોગોનો સદાકાળ માટે વિયોગ થતા આત્મા સિદ્ધ થાય
છે. ત્યાં સદાય ટકીને રહેનાર મોક્ષમાં પોતાના અનંત સુખને ભોગવે છે.

૬. આત્માના મોક્ષનો ઉપાય છે.
શંકા-શિષ્ય ઉવાચ (ગાથા ૬૨-૬૬)

॥ ગાથા ૬૨ ॥

હોઈ ડુલા મેદીદુલ, નાદે આવિરોદ્ધ હુદુલ;
કુલો ડુલ અનાગાં, કૃાજ છેદાં જાદુલ. ૬૨

હોય કદાપી મોક્ષપદ, નહિ અવિરોધ ઉપાય,
કર્મો કાળ અનંતના, શાથી છેદાં જાય? ૬૨

મોક્ષપદ હોઈ શકે છે, પણ મોક્ષનો ઉપાય હોતો નથી. અનંતકાળથી
બંધાયેલા કર્માનો કેવી રીતે નાશ કરી શકાય?

ગાથા ૬૩

આજવા મળ દર્શનઘરાં, ઝડપે વિદુતે અનેક;
તોના નજી રાખ્યે કૃતો, બને ન એટ દિલ્ક્ષ. ૫૩

અથવા મત દર્શન ધણાં, કહે ઉપાય અનેક,
તેમાં મત સાચો કયો, બને ન એહ વિવેક. ૬૩

અથવા અનેક મત અને દર્શન મોક્ષનો ઉપાય અનેક ગ્રહારે વાળવિ છે. તેમાં
કયો ઉપાય સાચો છે? એ નિર્ણય લઈ શકતો નથી.

ગાથા ૬૪

કુર્મિ જાતિમાં ગોદ્ધો છે કૃતા, બેષ્ટમાં મોક્ષ,
અનો નિર્ણય ના બને, પરિ॥ લોદાઓ દોષ. ૫૪

કયી જાતિમાં મોક્ષ છે, કયા વેષમાં મોક્ષ,
અનો નિર્ણય ના બને, ધણા॥ ભેદ એ દોષ. ૬૪

કઈ જાતિમાં જન્મ લેનારનો મોક્ષ થાય? કયા વેષ પહેરવાથી મોક્ષ થાય?
અનો નિર્ણય લઈ શકતો નથી, કારણ કે તેના અનેક ભેદો હોવા એ
દોષ છે.

શાલીનિહિત શાસ્ત્ર ગાથા ૬૫

તેથી એમ જણાય છે, નળે ન હોક્ક હિંદે;
ને કરુદ્ર જાહેરાયે, શો હિંકારું હાંડે! હિંદે

તેથી એમ જણાય છે, મળે ન મોક્ષ ઉપાય,
જવાદી જાણ્યાતણો, શો ઉપકાર જ થાય? ૬૫

તેથી એમ જણાય છે કે મોક્ષનો ઉપાય હુટો નથી. જો મોક્ષનો ઉપાય ન
હુય તો આત્માના અસ્તિત્વ, વગેરેને જાણવાનો લાભ શું?

શાલીનિહિત શાસ્ત્ર ગાથા ૬૬

પાંચે ઉત્તરથી હેઠું, રાગાદિન રાજીંગ,
સ્નાનનું ગોદ્રે હિંદેનો, હિંકે હિંકે રાદ્લાંગ. ૬૬

પાંચે ઉત્તરથી થયું, સમાધાન સર્વાંગ,
સમજું મોક્ષઉપાય તો, ઉદ્ય ઉદ્ય સદ્ભાગ્ય. ૬૬

મને પાંચે ઉત્તર વડે પૂરી રીતે સમાધાન થયું છે. જો હું મોક્ષના ઉપાયને
સમજું, તો મારા સદ્ભાગ્યનો ઉદ્ય થશે, ઉદ્ય થશે.

સમાધાન-સદ્ગુર ઉવાચ (ગાથા ૬૭-૧૧૮)

ગાથા ૬૭

પાંચે ઉત્તરની છુફ, આત્માની કષેત્રે અલો,
ધારો નોક્કોપટેની, રાહેજ માત્રે એ શો ૬૭

પાંચે ઉત્તરની થઈ, આત્મા વિષે પ્રતીત,
થારો મોક્ષોપાયની, સહજ પ્રતિત એ શીત. ૬૭

જેમ તને પાંચ ઉત્તર વે આત્મા વિષે પ્રતીતિ થઈ, તેમ મોક્ષના ઉપાયની
પણ સહજ પ્રતીતિ થશે.

ગાથા ૬૮

દુર્ગ-લાલ ભરાગ છે, નોહિ લાલ નિનદુલાલ,
અંદુલ અરાનાલ, નારો શાળનડુલાલ. ૬૮

કર્મભાવ અજ્ઞાન છે, મોક્ષભાવ નિજવાસ,
અંધકાર અજ્ઞાન સમ, નારો જ્ઞાન પ્રકાશ. ૬૮

નિજાત્મા સંબંધી અજ્ઞાનતા આત્માનું બંધન છે. આત્મસ્વરૂપમાં સ્થિરતા
મુક્તિ છે. પ્રકાશ સમાન જ્ઞાન, અંધકાર સમાન અજ્ઞાનનો નાશ કરે છે.

ગાથા ૯૯

ને ને દુર્ગા બંદીનાં, તેણે બંદીનો હંહે;
તે દુર્ગા છે દક્ષદીનાં, માર્ગેદીનો હંહે. ૯૯

જે જે કારણ બંધના, તેણ બંધનો પંથ,
તે કારણ છે દક્ષ દશા, મોક્ષ-પંથ ભવઅંત. ૧૦

જે બંધનના કારણો છે, તે બંધનનો માર્ગ છે. તેનો નાશ કરનારી આત્માની
શુદ્ધ અવસ્થા મોક્ષમાર્ગ છે કે જેના વે ભવભ્રમણનો અંત આવે છે.

ગાથા ૧૦૦

રાગ, દ્વૈષ અજ્ઞાન એ, મુખ્ય કર્મની ગંધ,
અને નિષ્ઠાને બેદશા, તન માર્ગેનો હંહે. ૧૦૦

રાગ, દ્વૈષ અજ્ઞાન એ, મુખ્ય કર્મની ગંધ,
થાય નિવૃત્તિ જેદથી, તે જ મોક્ષનો પંથ. ૧૦૦

રાગ, દ્વૈષ અને અજ્ઞાન એ કર્મબંધની મૂળ ગાંઢ છે. અહો! જેના વે
તેમનાથી છૂટકારો થાય, તે જ મોક્ષનો માર્ગ છે.

શાબ્દિક ગીત
ગાથા ૧૦૧

ગોત્રા રોગ વૈજ્ઞાનિકો, ગોવિલાસ રહીએ,
નૃપ દુષ્ટ પાઠો, માર્ગાદ્વારે તે રીત ૧૦૧

આત્મા સત ચૈતન્યમય, સર્વાભાસ રહીત,
જેથી કેવળ પામિયે, મોક્ષપંથ તે રીત. ૧૦૧

આત્મા ત્રિકાળ સત્તાસ્વરૂપ, ચૈતન્યથી પરિપૂર્ણ તથા સર્વ ભિથ્યાભાસ
રહિત છે. જેના વે આવા શુદ્ધ આત્માની પ્રાપ્તિ થાય છે, તે મોક્ષનો
માર્ગ છે.

શાબ્દિક ગીત
ગાથા ૧૦૨

કર્મ અનંત પ્રકારના, તેમાં મુખ્યે આઈ,
તેમાં મુખ્યે મોહિનિય, દણાય તે કહું પાઈ. ૧૦૨

કર્મના અનંત પ્રકાર છે. તેમાં મુખ્યત્વે આઈ પ્રકાર છે. તેમાં મોહનીય કર્મ
મુખ્ય છે. અહીં તેને નાશ કરવાનો ઉપાય કહું દું.

શાખા ૧૦૩

દુર્મનોપાદિને લેદું, દુર્બીળ ચારિત્રનાન,
હણે કોઈ વ્યાગનાના, અચૂકું ઉપાને ગ્રામ-૨-૩

કર્મ મોહિનીય ભેદ બે, દર્શન ચારિત્ર નામ,
હણે બોધ વીતરાગતા, અચૂકું ઉપાય આમ. ૧૦૩

મોહનીય કર્મના બે ભેદ છે. દર્શન મોહનીય અને ચારિત્ર મોહનીય.
આત્મજ્ઞાન અને વીતરાગતા વે તે કર્માંનો નાશ થાય છે. ખરેખર એ જ
એક ઉપાય છે.

શાખા ૧૦૪

કર્મબંધ કરોદ્ધારિથી, એણે ક્ષમાદિક તેણ,
કર્મબંધ માનુભાવ રાખને, ઓળાં બોંડેણે ૧૦૪

કર્મબંધ કોધાદિથી, હણે ક્ષમાદિક તેણ,
પ્રત્યક્ષ અનુભવ સર્વને, એમાં શો સંદેહ? ૧૦૪

કોધ વગેરે કખાયભાવોથી કર્મબંધ થાય છે અને ક્ષમા વગેરે ભાવો વે
તેનો નાશ થાય છે. સર્વ જીવોને પ્રત્યક્ષ આવો અનુભવ થાય છે, એમાં
સંદેહ શું છે?

શાખા ૧૦૪

જોડી હરદ્વિનગળું, જાગ્રત તેન ક્રિદ્દ,
કણો હાજ જા રોક્ષણો, જાન તેણા અલ્ય. ૧૦૩

છોડી મતદર્શનતણો, આગ્રહ તેમ વિકલ્પ,
કહ્યો માર્ગ આ સાધશો, જબ તેણા અલ્ય. ૧૦૪

જે જીવ મત અને દર્શનનો આગ્રહ તેમજ તે સંબંધી વિકલ્પ છોડીને અહીં
કહેલ મોક્ષમાર્ગની સાધના કરશો, તે જીવ થોડા જ ભવમાં મોક્ષ પામશો.

શાખા ૧૦૫

જૃપુનાં જૃપુનીતે, કૃષ્ણાં કરી ક્રિદ્દ,
ને પુન સર્વાંગાં, નાદીનાર્થ ક્રિદ્દ. ૧૦૫

ષટ્ઠ પદનાં ષટ્થ પ્રશ્ન તે, પૂછ્યા કરી વિચાર,
તે પદની સર્વાંગતા, મોક્ષમાર્ગ નિર્ધાર. ૧૦૬

તે છ પદ સંબંધી છ પ્રશ્ન વિચાર કરીને પૂછ્યા છે. તે પદને સર્વાંગપણે
જાણતા મોક્ષમાર્ગ છે, એમ નિર્ણય કર.

ગાથા ૧૦૭

જાતિ, કેષનો લોદળાએ, ડણું ગાર્ડનો હોકે,
જાણે વે નુકળ લાએ, ઝોંન લોદ ન કરોં. ૧૦૭

જાતિ, વેખનો બેદ નહિં, કહ્યો માર્ગ જો હોય,
સાધે તે મુક્તી લાદે, ઓમાં બેદ ન કોય. ૧૦૭

મોક્ષમાર્ગમાં જાતિ અને વેખનો બેદ હોતો નથી. જે જીવ સાધના કરે છે,
તે જીવ મોક્ષ પામે છે. તેમાં કોઈ બેદભાવ હોતો નથી.

ગાથા ૧૦૮

કૃષ્ણની ઉપરાંગા, ગાર્ડ નોકી માલેજાં,
લાંબે ટોંડ ગંગડાંનો, તે કાણે રિસારો. ૧૦૮

કખાયની ઉપરાંતતા, માત્ર મોક્ષ-અભિલાષ,
ભવે ખેદ અંતર દ્યા, તે કહિયે જિજ્ઞાસ. ૧૦૮

જે જીવને કખાયની ઉપરાંતતા હોય, એક માત્ર મોક્ષની અભિલાષા હોય,
ભવભ્રમણનો ખેદ વર્તતો હોય તથા નિજાતમા પ્રત્યે કરુણા હોય, તેને
જિજ્ઞાસુ કહે છે.

શાખા ૧૦૯

તે બિરાંકુ પડ્યને, જીને રાહુગુરુલોદી,
તો પાંને રાહકીળને, વર્તે અંગર કોઈને. ૧૦૯

તે જિજ્ઞાસુ જીવને, થાય સદ્ગુરુભોધ,
તો પામે સમકીતને, વર્તે અંતરશોધ. ૧૦૯

તે જિજ્ઞાસુ જીવ સદ્ગુરુનો બોધ પ્રાપ્ત થાય, તો સમકિત પામે અને તેની
અંતરંગમાં શોધ ચાલતી જ રહે.

શાખા ૧૧૦

અતદર્શિન આગ્રહ નથી, વર્તે રાહુગુરુલક્ષી,
લહે શુદ્ધ સમકીત તે, બેંસિ લોદ ન પક્ષી. ૧૧૦

મતદર્શિન આગ્રહ તજી, વર્તે સદ્ગુરુલક્ષિ,
લહે શુદ્ધ સમકીત તે, જેમાં ભેદ ન પક્ષ. ૧૧૦

જે જીવ મત તથા દર્શનનો આગ્રહ છોડીને સદ્ગુરુના લક્ષ્યે વર્તે, તે જીવ
શુદ્ધ સમકિત પામે છે, જેમાં કોઈ ભેદ તથા નયપક્ષ નથી.

ગાથા ૧૧૧

કર્ત્તે નિજ સ્વભાવનો, ગ્રાહકશકીયતાનો,
જૂણીયાદે નિજ ભાવનાનો, પરમાર્થે રોકડીનીએ॥

વર્તે નિજ સ્વભાવનો, અનુભવ લક્ષ પ્રતીત,
વૃત્તિ વહે નિજભાવમાં, પરમાર્થે સમકીત. ૧૧૧

જ્યારે આત્મા નિજ સ્વભાવને જાણો, માને અને અનુભવે છે, ત્યારે
આત્માની વર્તમાન પર્યાય આત્માના સ્વભાવ તરફ વહે છે, ત્યારે પરમાર્થે
સમકીત પ્રગટે છે.

ગાથા ૧૧૨

બર્ધમાન રોકડીન હર, ટાળે નિદ્રાપાણો,
દુદ્દે ખાલે ચારાદનનો, વીરાગાદ્યદાણો. ૧૧૨

વર્ધમાન સમકીત થઈ, ટાળે મિથ્યાભાસ,
ઉદ્ય થાય ચારિનો, વીતરાગપદવાસ. ૧૧૨

પરિણિતિની શુદ્ધિની વૃદ્ધિથી મહિનતા નાશ પામે છે અને પૂર્ણ વીતરાગતા
પ્રગટ થતા ચારિત્રની પૂર્ણ શુદ્ધતા પ્રગટે છે.

શાખા ૧૧૩

કૃત્તુનિજ સંજ્ઞાદર્શિણ, બ્રહ્મ કર્તે સાજ,
કૃત્તુને કૃત્ત રાજાતે, દેખ છગાનિર્વિષ. ૧૧૩

કેવળ નિજસ્વભાવનું, અખંડ વર્તે જ્ઞાન,
કહિએ કેવળ જ્ઞાન તે, દેહ છતાં નિર્વિષ. ૧૧૩

આત્માનું પૂર્ણ નિર્વિકલ્પ અખંડ જ્ઞાન વર્તે છે, તેને કેવળજ્ઞાન કહે છે. દેહ
હોવા છતાં અસ્થિરિત ભગવાન જીવનમુક્ત છે.

શાખા ૧૧૪

કોટિ વર્ષનું સ્વપ્ન ઐ, બાળ જ્ઞાન વીજાન,
તેના વિનાય અનાદિનો, રાજ દ્વારા દુરેદૂરે. ૧૧૪

કોટિ વર્ષનું સ્વપ્ન પણ, જગ્યાત થતાં શામાય,
તેમ વિભાવ અનાદિનો, જ્ઞાન થતાં દૂર થાય. ૧૧૪

જેમ ઉંઘમાંથી જાગતા કરોડો વર્ષોથી ચાલતું સ્વપ્ન પણ છૂટી જાય છે,
તેમ આત્મજ્ઞાન પ્રગટ થતા અનાદિકાળથી રહેલો વિભાવ દૂર થાય છે.

ગાથા ૧૧૫

ધૂટે દેખેન્નારો તો, નહે કારી તું કર્મ,
નહે લોકતા તું રેણો, મોળ ધર્મનો ના. ૧૧૫

ધૂટે દેહાધ્યાસ તો, નહિં કર્તા તું કર્મ,
નહિં ભોકતા તું તેદનો, એજ ધર્મનો મર્મ. ૧૧૫

જો દેહ પ્રત્યે રહેલી એકત્વબુદ્ધિ ધૂટે, તો તું કર્મનો કર્તા કે ભોકતા નથી.
એ જ ધર્મનું રહુસ્ય છે.

ગાથા ૧૧૬

મોળ ધર્મની નોહિ છે, તું છો નોદૃ સ્વરૂપ,
અનંત દર્શન જાન તું, આત્મા બાદ સ્વરૂપ. ૧૧૬

એ જ ધર્મથી મોક્ષ છે, તું છો મોક્ષ સ્વરૂપ,
અનંત દર્શન જાન તું, અવ્યાબાધ સ્વરૂપ. ૧૧૬

એ જ ધર્મથી મોક્ષ પ્રાપ્તિ છે. ખરેખર તું સ્વયં મોક્ષ સ્વરૂપ છો. તું
અનંતદર્શન અને અનંતજ્ઞાન સ્વરૂપ છો. તું સ્વયં અવ્યાબાધ સુખ સ્વરૂપ છો.

ગાથા ૧૧૭

બ્રહ્મને દુષ્કૃતી મૈળને દૂર, રાજું વ્યક્તો તે મુખ્યાં,
બાળું કર્ણને કૃત્યાં, કરે વિશ્વરૂપ તો પાઠ. ૧૧૭

શુદ્ધ બુદ્ધ ચૈતવ્યધન, સ્વયં જ્યોતિ સુખધામ,
બીજું કહિએ કેટલું, કર વિચાર તો પામ. ૧૧૭

ચૈતન્ય સ્વભાવી આત્મા શુદ્ધ અને જ્ઞાનનો ધનપિંડ છે. આત્મા પોતે
સ્વયં પ્રકાશિત છે, સુખનું ધામ છે, વધું કેટલું કહીએ? જો તું આત્માના
ઉપરોક્ત સ્વરૂપનો વિચાર કરીશ, તો આત્માનુભૂતિ પામીશ.

ગાથા ૧૧૮

નિશ્ચયે જર્વેદાનિનો, આવી આજ રેખાની,
દરી ગૌન્ના, ઝોડણે, બાણ રામાદ્રાગાની. ૧૧૮

નિશ્ચય સર્વ જ્ઞાનિનો, આવી અગ્ર શમાય,
ધરી મૌનતા એમ કહિ, સહજ સમાધીમાંય. ૧૧૮

સમસ્ત જ્ઞાનીનો નિશ્ચય અહીં આવીને સમાય છે, એમ કહીને સદગુરુએ
મૌન ધર્યું અને સહજ સમાધિમાં સ્થિર થયા.

શિષ્ય ખોધબીજ પ્રાપ્તિ (ગાથા ૧૧૮-૧૨૭)

ગાથા ૧૧૮

૨૭૩૨૩૩૭૩, ઉદ્વદ્વે, શી, ગાંધુ જ્ઞાન,
નેન્નું નિનાંની લહું, દૂર હેઠું અણાન. ૧૧૮

સદગુરુના ઉપદેશથી, આવ્યું અપૂર્વ ભાન,
નિજપદ નિજમાંહી લહું, દૂર થયું અજ્ઞાન. ૧૧૯

શિષ્યને સદગુરુના ઉપદેશથી પૂર્વે ક્યારેય નહીં પ્રગટેલું જ્ઞાન પ્રગટ થયું.
પોતાનું સ્વરૂપ પોતાનામાં પ્રાપ્ત થયું અને અજ્ઞાન દૂર થયુ.

ગાથા ૧૨૦

ઓસ્ટેડ (નેન્ન ર-દ્વારાને, વૈકુંઠ એનન, ૩૮,
ઝાંડ ઝાંડ આદિનાંદી ને, દેહાતીનાસ્ત્રેદે. ૧૨૦

ભાસ્યું નિજસ્વરૂપ તે, શુદ્ધ ચૈતનાન્દ્ય,
અજર અમર અવિનાશી ને, દેહાતીતસ્વરૂપ. ૧૨૦

શિષ્યને આત્માનું સ્વરૂપ શુદ્ધ ચૈતન્યમય, અજર, અમર, અવિનાશી અને
દેહાતીત અનુભવમાં આવ્યું.

ગાથા ૧૨૧

દર્શા લાડા, કર્મનો, વિલાં ન જન્મેનોંન,
જુદી વલોનેનાંનાં, ખેડો આકર્ષા, સંસ. ૧૨૧

કર્તા ભોક્તા કર્મનો, વિલાવ વર્તે જ્યાંય,
વૃત્તિ વહી નિજભાવમાં, થયો અકર્તા ત્યાંય. ૧૨૧

જ્યાં સુધી આત્મભ્રાંતિ છે, ત્યાં સુધી આત્મા કર્મનો કર્તા તથા ભોક્તા
છે. પણ જ્યારે આત્માનો ઉપયોગ આત્મા તરફ વહે છે, ત્યારે આત્મા
કર્મનો અકર્તા થાય છે.

ગાથા ૧૨૨

અનેવા, નિન-દર્શિણાન ને, મુદ્દે એળા, ૩૫,
કર્તા લાડા નંદ નો, નિદ્રિદ્રિન-ન-ન દે. ૧૨૨

અથવા નિજ પરિણામ જે, શુદ્ધ ચૈતનાઙ્ય,
કર્તા ભોક્તા તેણનો, નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપ. ૧૨૨

અથવા આત્મા પોતાના શુદ્ધ ચૈતન્યમય પરિણામ અને નિર્વિકલ્પ
અનુભૂતિનો કર્તા અને ભોક્તા છે.

શાખા ૧૨૩

નોકી દુલ્હા નિબદ્ધિકૂર્યા, તે એટે ગે એદી;
રાગળ વંદો મંદીરોમાં, રાગળ માર્ગનિર્ભેદ. ૧૨૩

મોક્ષ કહ્યો નિજશુદ્ધતા, તે પામે તે પંથ,
સમજાવ્યો સંક્ષેપમાં, સકલ માર્ગ નિર્ભેદ. ૧૨૩

આત્માની પોતાની શુદ્ધતા મોક્ષ છે, જેના વડે તે પ્રાપ્ત થાય છે, તે
મોક્ષમાર્ગ છે. સદ્ગુરુએ નિર્ગ્રથ મોક્ષમાર્ગને ટુંકમાં સમજાવ્યો છે.

શાખા ૧૨૪

આહો! આહો! શ્રી સદ્ગુરુ, કર્દેલાંદેંકુ આહાર,
આ પદ્માબદ્ધ માનુ કુરોરી, આહો! આહો! ઉપકાર. ૧૨૪

અહો! અહો! શ્રી સદ્ગુરુ, કરુણાસિંહુ અપાર,
આ પામર પર પ્રભુ કર્યો, અહો! અહો! ઉપકાર. ૧૨૪

અહો! અહો! અપાર કરુણાના સાગર! આપ પ્રભુએ આ પામર ઉપર
અહો! અહો! ઉપકાર કર્યો છે.

ગાથા ૧૨૪

શું મલુ બેરણું કે હું, ગ્રામાંથી જોઈન;
તે તો મલુએ જાયાએ, વર્ષાં બેરણાંદીન. ૧૨૪

શું પ્રભુ ચરણકને ધરું, આત્માથી સૌહીન,
તે તો પ્રભુએ આપિયો, વર્તું ચરણાધીન. ૧૨૫

હે પ્રભુ! હું આપના ચરણમાં શું અર્પણ કરું? જગતના સમસ્ત પદાર્થ
આત્માથી તો હીન જ છે. તે આત્મા આપ પ્રભુએ મને આપ્યો, હવે હું
આપને શું ધરું? બસ, એટલું કરીશ કે આપના ચરણોને આધીન વર્તીશ.

ગાથા ૧૨૬

આ દેહાદી જ્ઞાનથી, વર્તો મલુ આંદીન,
૧૨૨, ૧૨૩ હું દાસ છું, તે મલુનો દીન. ૧૨૬

આ દેહાદી આજથી, વર્તો પ્રભુ આધીન,
દાસ, દાસ હું દાસ છું, તેણ પ્રભૂનો દીન. ૧૨૭

હે પ્રભુ! આજથી આ શરીર વગેરે આપને સમર્પિત કરું છું. આપ પ્રભુનો
હું દાસ છું, દાસ છું અને દાસ છું.

શાખા નંબર ૧૨૭

દ્વારું કાંઈ ગક રામણાદિને, લિઙ્ગ બનાવો આપો,
એની જડી નરસારણ હું, એ દ્વારું આપો. ૧૨૭

ષટ્ઠ સ્થાનક સમજાવિને, લિંગ બતાવ્યો આપ,
મ્યાન થડી તરવારવત્ત, એ ઉપકાર અમાપ. ૧૨૭

ઇ પદ સમજાવીને આપે તલવાર અને મ્યાનની જેમ આત્માને શરીરથી
ભિન્ન બતાવ્યો. આપનો મારા પર મપાઈ ન શકે એવો ઉપકાર છે.

ઉપસંહાર (ગાથા ૧૨૮-૧૪૨)

શાખા નંબર ૧૨૮

દર્શિન કરે શૈળો છે, આ દ્વારું સ્ત્રીનક ન હિ,
વિચારતાં વિસ્તારથ, સંશાય રહે ન કાંઈ. ૧૨૮

દર્શિન ષટ્ઠ શમાય છે, આ ષટ્ઠ સ્થાનક માંહિ,
વિચારતાં વિસ્તારથી, સંશાય રહે ન કાંઈ. ૧૨૮

ઇએય દર્શિનો આ પદમાં સમાય છે. તેનો વિશાળબુદ્ધિ રાખીને વિચાર
કરતા કોઈ પણ પ્રકારનો સંશાય રહેતો નથી.

શાબ્દિકી શાસ્ત્ર

ગાથા ૧૨૯

આત્મભાંતિ રોગ રોગાદે, સદ્ગુરુ વૈદ્ય મુળા,
ગુરુ આત્મભાગ પદ્ધતાદે, ઔપધ્યાત્મકા. ૧૨૯

આત્મભાંતિ સમ રોગ નહિં, સદ્ગુરુ વૈદ્ય સુજાણા,
ગુરુ આજ્ઞાસમ પથ્ય નહિં, ઔપધ્ય વિચાર ધ્યાન. ૧૨૯

આત્મભાંતિ સમાન કોઈ રોગ નથી, સદ્ગુરુ સમાન કોઈ વૈદ્ય નથી.
સદ્ગુરુની આજ્ઞા સમાન કોઈ ઈલાજ નથી. વિચાર અને ધ્યાન ઔપધ્ય
સમાન કોઈ ઔપધ્ય નથી.

ગાથા ૧૩૦

તો ઈચ્છા પરમાખલે, તુંકો જીતને ઉર્જાખ,
અસ્ત્રિની આજ નાનાજ, છેદો નાદી આત્મા. ૧૩૦
જો ઈચ્છો પરમાર્થ તો, કરો સત્ય પુરુષાર્થ,
ભવસ્થિતિ આઢી નામ લઈ, છેદો નહિં આત્માર્થ. ૧૩૦

જો તમે પરમપદને પામવા ઈચ્છો છો તો સત્ય પુરુષાર્થ કરો. ભવસ્થિતિ
વગેરે નામ લઈને આત્મતત્ત્વની શોધ બંધ ન કરો.

શાખા ૧૩૧

નિશ્ચયનથે જાહેર રાંગળા, જાહેર ગજબાં નોં,
નિશ્ચયને રાખી લક્ષ્માન, જાહેર કુરજાં રાતોં. ૧૩૧

નિશ્ચય વાણી સાંભળી, સાધન તજવાં નોય,
નિશ્ચય રાખી લક્ષ્માં, સાધન કરવાં સોય. ૧૩૧

નિશ્ચયનયની મુખ્યતાથી કહેલી વાણી સાંભળીને અનુભૂતિના સાધનોને
ઇઓવા નહીં. નિશ્ચયને લક્ષ્માં રાખીને વ્યવહાર સાધનનો આશ્રય લેવો
જોઈએ.

શાખા ૧૩૨

ને દ્વારાથે ઝોડુંઘા, માંન નથી કહેણ,
ઝોડુંને દ્વારા ન હાણ, જુણે સાધે રહેણ. ૧૩૨

નય નિશ્ચય એકાંતથી, આમાં નથી કહેલ,
એકાંતે વ્યવહાર નહિં, બજને સાથે રહેલ. ૧૩૨

આ શાખમાં એકાંતે નિશ્ચયનયથી અથવા એકાંતે વ્યવહારનયથી કથન કર્યું
નથી. બંને નયો સાથે રહેલા છે.

શાખા ૧૩૩

ગાંધીજીની કથા, તે જણે રાદુલેખનારી,
લાભ નહીં નિઃ ઉપસ્તિ, તે નિષેષને નહીં કોણે. ૧૩૩

ગાંધીજી જે કલ્પના, તે નહીં સદ્વ્યવહાર,
ભાન નહીં નિજરૂપનું, તે નિશ્ચય નહીં સાર. ૧૩૩

ગાંધી કે મતની જે કલ્પના છે, તે ખરો વ્યવહાર નથી. એ જ રીતે નિજ
આત્માની ઓળખાણ ન હોય, ત્યાં નિશ્ચય હોતો નથી.

શાખા ૧૩૪

આગળાની જીવની, વર્તમાનની હોને,
જીવને કાળ લબિષ્ઠાની, ગાર્ભ અંદર નાદે હોને. ૧૩૪

આગળજાની થઈ ગયા, વર્તમાનમાં હોય,
થાણો કાળ ભવિષ્યમાં, માર્ગબેદ નહીં કોય. ૧૩૪

ભૂતકાળમાં જે જ્ઞાની થયા, વર્તમાનમાં જે જ્ઞાની છે તથા ભવિષ્યમાં જે
જ્ઞાની થશો, તેમના જ્ઞાની થવામાં કોઈ માર્ગબેદ નથી.

ગાથા ૧૩૪

સર્વ જીવ હે રિંગ્ડ રાગ, ને સહબ વે હો,
સદ્ગુરુની આજા લે નહીં, નિમિત કરુણાની. ૧૩૪

સર્વ જીવ છે સિદ્ધ સમ, જે સમજે તે થાય,
સદ્ગુર આજા જિનદશા, નિમિત કારણ માંય. ૧૩૫

દ્વય સ્વભાવથી સર્વ જીવ સિદ્ધ છે. જે જીવ આ રીતે સમજે છે, તે
પર્યાયમાં પણ સિદ્ધ થાય છે. સદ્ગુરુની આજા અને જિનેન્દ્ર ભગવાનનું
સ્વરૂપ તેમાં નિમિત કારણ બને છે.

ગાથા ૧૩૬

ઉપાદાનું નામ જરૂર, એ ને વેબ નિમિત,
એ નાં જિન્દગીને, રહે જાતિ ના સ્તોત્ર. ૧૩૬

ઉપાદાનનું નામ લઈ, એ જે તજે નિમિત,
પામે નહીં સિદ્ધત્વને, રહે બ્રાંતિમાં સિથત. ૧૩૬

જે જીવ ઉપાદાનનું નામ લઈને, નિમિતને છોડી દે છે, તે જીવ મોક્ષ
પામતા નથી અને આત્મબ્રાંતિમાં અટકી રહે છે.

ગાથા ૧૩૭

મુખેથી રાત્ર કહે અને, અંગરે છુટ્ટો ન હોય,
તે પ્રાત્ર પ્રાત્ર કહે, માત્ર જ્ઞાનિનો કોઈ. ૨૩૦

મુખથી જ્ઞાન કથે અને, અંતર છુટ્ટો ન મોહ,
તે પામર પ્રાણી કરે, માત્ર જ્ઞાનિનો કોઈ. ૧૩૭

જે લોકો માત્ર શાસ્ત્રની વાતો કરે છે અને આત્મામાંથી મોહ છુટ્ટો નથી,
તે પામર જીવ જ્ઞાનીનો માત્ર અનાદર કરે છે.

ગાથા ૧૩૮

દૈનિકાંશિ, જ્ઞાના, દ્રષ્ટા, રોચા, ત્રદ્વાગ, વૈરાગે,
હોદે કુદુકૃ ઘરટબેદે, એહે રોચાને સુલગ્ન. ૨૩૮

દ્વાયા, શાંતિ, સમતા, ક્ષમા, સત્ય, ત્યાગ, વૈરાગ્ય,
હોય મુમુક્ષુ ઘટવિષે, એહ સદાય સુજાગ્ય. ૧૩૮

દ્વાયા, શાંતિ, સમતા, ક્ષમા, સત્ય, ત્યાગ, વૈરાગ્ય - આ ગુણો મોક્ષની
ઈચ્છાવાળા મુમુક્ષુમાં સદાય જાગ્રત હોય છે.

શાખા ૧૩૬

હોલાં હું હોલે અંનાં, ગોરકાં હોલેખસીંગ,
ને કાંઈદે રાણ દર્શે॥, બાકી કાંઈદે અંગ ૧૩૬

મોહભાવ ક્ષય હોય જ્યાં, અથવા હોય પ્રશાંત,
તે કહિયે શાનીદશા, બાકી કહીએ બાંત. ૧૩૬

જેને મોહભાવનો ક્ષય અથવા ઉપશમ થયો હોય, તેને જ્ઞાની કહે છે. તે
સિવાય સર્વને આત્મભ્રાંતિ છે.

શાખા ૧૪૦

૨૧૩૭ જગત તે ઓઠેણા, ગોરકાં કંદળ કોણાં,
ને કાંઈદે રાણ દર્શે॥, બાકી વાચા રાણ. ૧૪૦

સકળ જગત તે એઠવત, અથવા સ્વર્ણસમાન,
તે કહિયે શાનીદશા, બાકી વાચાશાન. ૧૪૦

જ્યારે આખું જગત એઠવાડ સમાન અથવા સ્વર્ણ સમાન જણાય, ત્યારે
જ્ઞાનીપણું પ્રગટ થયું કહેવાય. તે સિવાય સર્વને કહેવા માત્રનું જ્ઞાન છે.

શાખા ૧૪૧

સ્થાનક પાંચ વિચારિનો, છુટે વર્તે બેઠ,
પણે જીવિતક પાંચથી, એમાં નહિં સંદેહ. ૧૪૧

સ્થાનક પાંચ વિચારિનો, છુટે વર્તે જેણ,
પામે સ્થાનક પાંચમું, એમાં નહિં સંદેહ. ૧૪૧

જે જીવ પાંચ પદનો વિચાર કરીને છઢા પદ પર ચાલે છે, તે જીવ પાંચમાં
મોક્ષપદને પામે છે, એમાં કોઈ સંદેહ નથી.

શાખા ૧૪૨

દેહ છાનાં બેની દરીા, વળો દેખાલતા,
તે જાનનાં બરેણુંાં, છો! વંદ્ય અગણીન. ૧૪૨

દેહ છતાં જેની દશા, વર્તે દેહાતીત,
તે જ્ઞાનીનાં ચરણમાં, હો! વંદન અગણીત. ૧૪૨

જેને શરીર હોવા છતાંય, શરીર રહિત દશા વર્તે છે, તે જ્ઞાનીના
ચરણોમાં અગણિત વંદન હો.

Centers in Asia

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
1	India	Umarala (Prime Center), Ahmedabad, Nadiad, Vavania, Dharampur, Koba, Rajkot, Bharuch, Mumbai, Nashik, Pune, Deolali, Gajpantha, Nagpur, Jaipur, Udaipur, Jodhpur, Chittorgarh, Kota, Ramganjmandi, Bhinmal, New Delhi, Bhatinda, Chandigarh, Srinagar, Bhopal, Indore, Neemach, Lucknow, Banaras, Patna, Ranchi, Sammetsikhar, Kochi, Chennai, Pondicherry, Hyderabad, Vijayvada, Bengaluru, Mysore, Kolkata, Trivendrum, Kanyakumari	Gujarati, Hindi, English, Sanskrit, Prakrit, Marathi, Tamil, Kannada, Malayalam, Telugu, Bengali, Bhojpuri, Marwadi, Katchi, Konkni, Kashmiri, Panjabi, Chhattisgarhi & 18 more.
2	Bahrain	Manama, Riffa, Muharraq	Arabic, English
3	Bangladesh	Dhaka, Chittagong, Khulna	Bengali
4	Bhutan	Thimphu, Phuntsholing, Punaka, Samdrup Jongkhar	Dzongkha
5	Brunei	Bandar Seri Begawan, Kuala Belait, Seria, Tutong	Malay
6	Burma	Yangon (Rangoon), Mandalay, Mawlamyaing	Burmese
7	Cambodia	Phnom Penh, Battambang, Siem Reap	Khmer
8	China	Beijing, Shanghai, Shenzhen, Dongguan City	Mandarin
9	East Timor	Dili	Portuguese, Tetun
10	Afghanistan	Kabul, Kandahar, Herat, Mazar-i-Sharif	Pashto, Dari

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
11	Indonesia	Jakarta, Medan, Pematang Siantar, Banda Aceh, Sabang, Padang, Pontianak, Denpasar, Bali, Dumai, Yogyakarta, Bandung, Pekanbaru	Indonesian, Batak, Aceh, Padang, Javanese, Chinese, English
12	Iran	Tehran, Bojnourd	Persian, English
13	Iraq	Baghdad	Arabic, Kurdish
14	Israel	Jerusalem	Hebrew, Arabic
15	Japan	Tokyo, Kobe, Osaka	Japanese, English
16	Jordan	Amman	Arabic
17	Kazakhstan	Astana	Russian, Kazakh
18	Korea-N	Pyongyang, Rason, Nampo, Daesong	Korean
19	Korea-S	Seoul, Busan, Incheon, Daegu	Korean
20	Kuwait	Kuwait city, Doha	Arabic
21	Laos	Vientiane, Pakse	Lao
22	Lebanon	Beirut, Tripoli, Sidon	Arabic
23	Malaysia	Kuala Lumpur, Johor Bahur, Georgetown, Ipoh	Malay
24	Maldives	Farukolhufunadhoo, Veymandhoo, Villgili	Dhivehi
25	Mongolia	Ulaanbaatar, Erdenet, Darkhan	Mongolian
26	Nepal	Kathmandu, Pokhara, Lalitpur, Biratnagar	Nepalese, English
27	Oman	Al Jazer, Al Suwaiq, Mahooth, Mudhaybi, Mudhaireb	Arabic
28	Pakistan	Karachi, Lahore, Bahawalpur, Peshawar	Urdu, English

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
29	Philippines	Manila, Pasig, Cebu City, Makati, Bonifacio, Naga City, Davao City	English, Filipino, Tagalog
30	Qatar	Doha	Arabic
31	Russia	Moscow, Saint Petersburg	Russian
32	Saudi Arabia	Riyadh, Jeddah, Mecca, Medina	Arabic
33	Singapore	Singapore	English, Malay
34	Sri Lanka	Colombo	Sinhala, Tamil
35	Syria	Damascus, Aleppo, Homs, Latakia	Arabic
36	Tajikistan	Dushanbe, Khujand	Tajik
37	Thailand	Bangkok	Thai
38	Turkey	Istanbul, Ankara, Izmir, Bursa	Turkish
39	UAE	Dubai, Abu Dhabi, Sharjah	Arabic
40	Uzbekistan	Tashkent, Samarkand, Bukhara	Uzbek
41	Vietnam	Hanoi, Ho Chi Minh City	Vietnamese
42	Yemen	Sana'a, Ta'izz, Aden, Al Hudaydah	Arabic

Centers in Africa

43	Algeria	Alger, Oran	Arabic
44	Angola	Luanda	Portuguese
45	Botswana	Gaborone	Tswana, English
46	Burundi	Bujumbura	French, Kurundi
47	C. African Republic	Bangui, Bimbo	French, Sango

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
48	Comoros	Moroni	French, Arabic, Comorian
49	Congo	Bukavu, Kinhasa	French
50	Egypt	Cairo, Alexandria, Giza	Arabic
51	Eritrea	Asmara, Keren	Tigrigna, Arabic, English
52	Ethiopia	Addis Ababa	Amharic
53	Gabon	Libreville	French
54	Gambia	Banjul	English
55	Ghana	Accra, Kumasi	English
56	Guinea	Conakry	French
57	Kenya	Nairobi, Mombasa, Nandi Hill	Swahili, English
58	Liberia	Monrovia	English
59	Libya	Tripoli, Benghazi	Arabic
60	Madagascar	Antananarivo	Malagasy, French
61	Malawi	Lilongwe	English
62	Mali	Bamako	French
63	Mauritania	Nouakchott	Arabic
64	Mauritius	Port Louis, Ebene	English
65	Morocco	Casablanca, Fes, Tangier, Marrakech	Arabic
66	Mozambique	Maputo	Portuguese
67	Namibia	Windhoek	English
68	Nigeria	Lagos, Kano, Abuja, Ibadan	English

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
69	Rwanda	Kigali	Kinyarwanda, French, English
70	S. Africa	Johannesburg, Cape Town, Durban	English, Afrikaans, Ndebele, Northern Sotho, Sotho, Swazi, Tsonga, Tswana, Venda, Xhosa, Zulu
71	Sudan	Khartoum, Omdurman, Khartoum Bahri	Arabic, English
72	Swaziland	Mbabane, Manzini	English, Swati
73	Tanzania	Dar-es-Salaam, Arusha, Kaohsiung, New Taipei, Taichung, Taoyuan,	Swahili, English
74	Togo	Lome, Sokode, Kara	French
75	Tunisia	Tunis, Stax, Sousse	Arabic
76	Uganda	Kampala, Kira	English, Swahili
77	Zambia	Lusaka, Ndola, Kitwe	English
78	Zimbabwe	Harare, Bulawayo, Chitungwiza	Shona, Ndebele, English

Centers in Europe

79	Austria	Vienna, Graz, Linz, Salzburg, Innsbruck	German
80	Belgium	Brussels, Antwerp, Ghent, Charleroi	Dutch, German, French
81	Cyprus	Nicosia, Famagusta, Kyrenia, Limassol	Greek, Turkish
82	Denmark	Copenhagen, Aarhus, Odense, Aalborg	Danish

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
83	England	London, Edinburgh, Cardiff, Belfast, Oxford, Cambridge	English
84	Estonia	Tallinn, Tartu, Narva	Estonian
85	Finland	Helsinki, Espoo, Oulu, Turku, Vantaa	Swedish, Finnish
86	France	Paris, Marseille, Lyon, Toulouse	French
87	Georgia	Tbilisi, Kutaisi, Batumi	Georgian
88	Germany	Berlin, Hannover, Dresden, Leipzig, Thüringen, Stuttgart,	German
89	Greece	Athens, Thessaloniki, Patras, Heraklion	Greek
90	Hungary	Budapest, Debrecen, Miskolc, Szeged	Hungarian
91	Iceland	Reykjavik, Kopavogur	Icelandic
92	Ireland	Dublin, Cork, Limerick, Waterford	Irish, English
93	Italy	Milan, Naples, Rome, Turin, Venice-Padua	Italian
94	Lithuania	Vilnius, Kaunas	Lithuanian
95	Luxembourg	Luxembourg city	German, Luxembourgish, English
97	Monaco	Monaco	French
98	Netherlands	Amsterdam, Rotterdam	Dutch
99	Norway	Oslo, Bergen, Stavanger, Trondheim	Norwegian, Bokmal, Nyorsk
100	Poland	Warszawa, Krakow, Lodz, Wroclaw	Polish
101	Portugal	Lisbon, Porto, Fun chai, Amadora	Portuguese

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
102	Romania	Bucharest, Cluj-Napoca, Timisoara	Romanian
103	San Marino	Serravalle	Italian
104	Scotland	Glasgow, Edinburgh, Aberdeen, Dundee	English
105	Slovenia	Ljubljana, Maribor	Slovenian
106	Spain	Madrid, Barcelona, Valencia, Zaragoza, Malaga	Spanish
107	Sweden	Stockholm, Malmo, Gothenburg	Swedish
108	Ukraine	Kiev. Kharkiv, Dnipropetrovsk	Ukrainian

Centers in North America

109	Antigua & Barbuda	St. John's, English Harbour	English
110	Bahamas	Nassau, Freeport	English
111	Barbados	Bridgetown	English
112	Canada	Ottawa, Edmonton, Victoria, Winnipeg, Fredericton, St. John's, Halifax, Toronto, Charlottetown, Quebec city, Regina, Yellowknife, Iqaluit, Whitehorse	English, French
113	Costa Rica	San Jose, Limon	Spanish
114	Haiti	Port-Au-Prince	Haiti Creole French, French
115	Jamaica	Kingston, Montego Bay	English
116	Cuba	Havana, Santiago de Cuba, Camaguey, Holguin	Spanish

NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
117	Dominica	Roseau, Portsmouth, Marigot, Rosalie	English
118	Panama	Panama City, San Miguelito	Spanish
119	Mexico	Mexico City, Ecatapec, Guadalajara	Spanish
120	United States	Washington DC, New York, San Francisco, Boston, Chicago, Philadelphia, Miami	English
121	Saint Lucia	Desruisseaux	English
122	Trinidad & Tobago	Laventille, Chaguanas, Mon Repos, San Fernando	English

Centers in South America

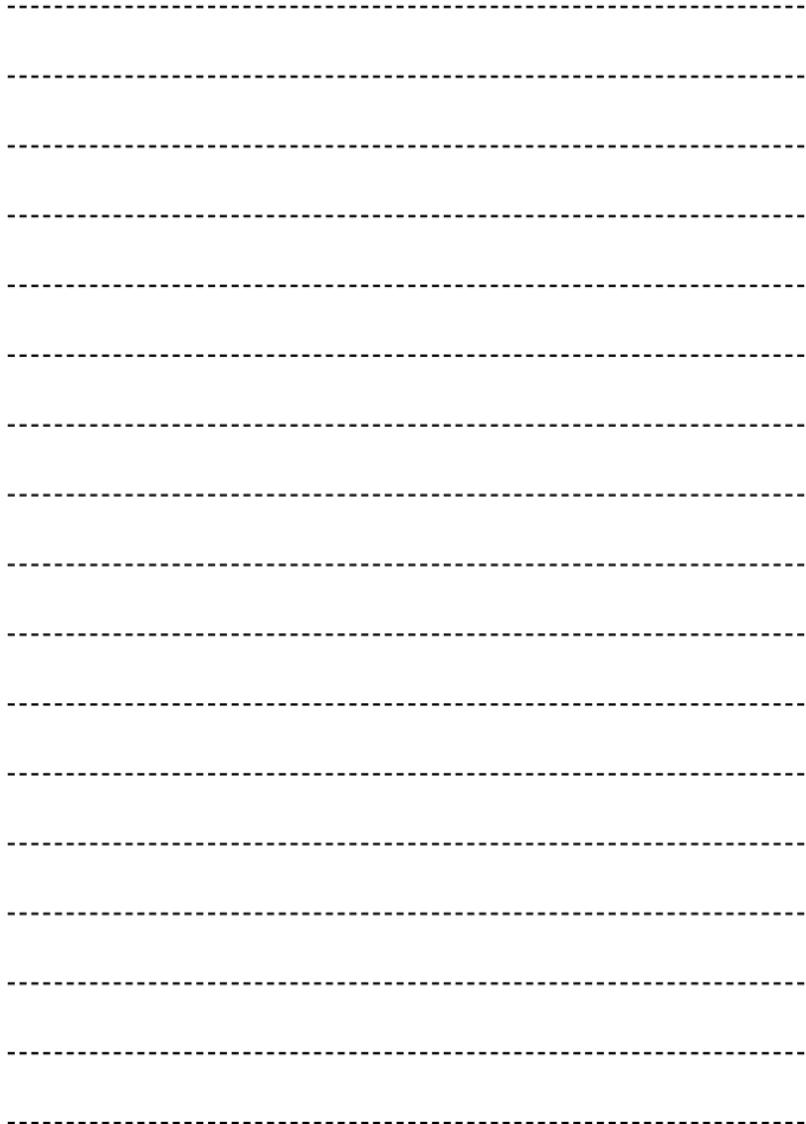
123	Argentina	Buenos Aires, Cordoba, Rosario, Mendoza	Spanish
124	Bolivia	Santa Cruz do la Sierra, El Alto, Le Paz, Oruro	Spanish, Aymara, Quechua
125	Brazil	Sao Paulo, Rio de Janeiro, Salvador, Brasilia, Fortaleza	Portuguese
125	Chile	Santiago, Valparaiso, La Serena	Spanish
127	Colombo	Bogota, Medellin, Cali, Barranquilla	Spanish
128	Guyana	Georgetown	English
129	Paraguay	Asuncion, Ciudad del Este, San Lorenzo, Luque	Spanish, Paraguayan, Guarani
130	Peru	Lima, Arequipa, Trujillo, Chiclayo	Spanish, Aymara, Quechua
131	Uruguay	Montevideo, Salto	Spanish

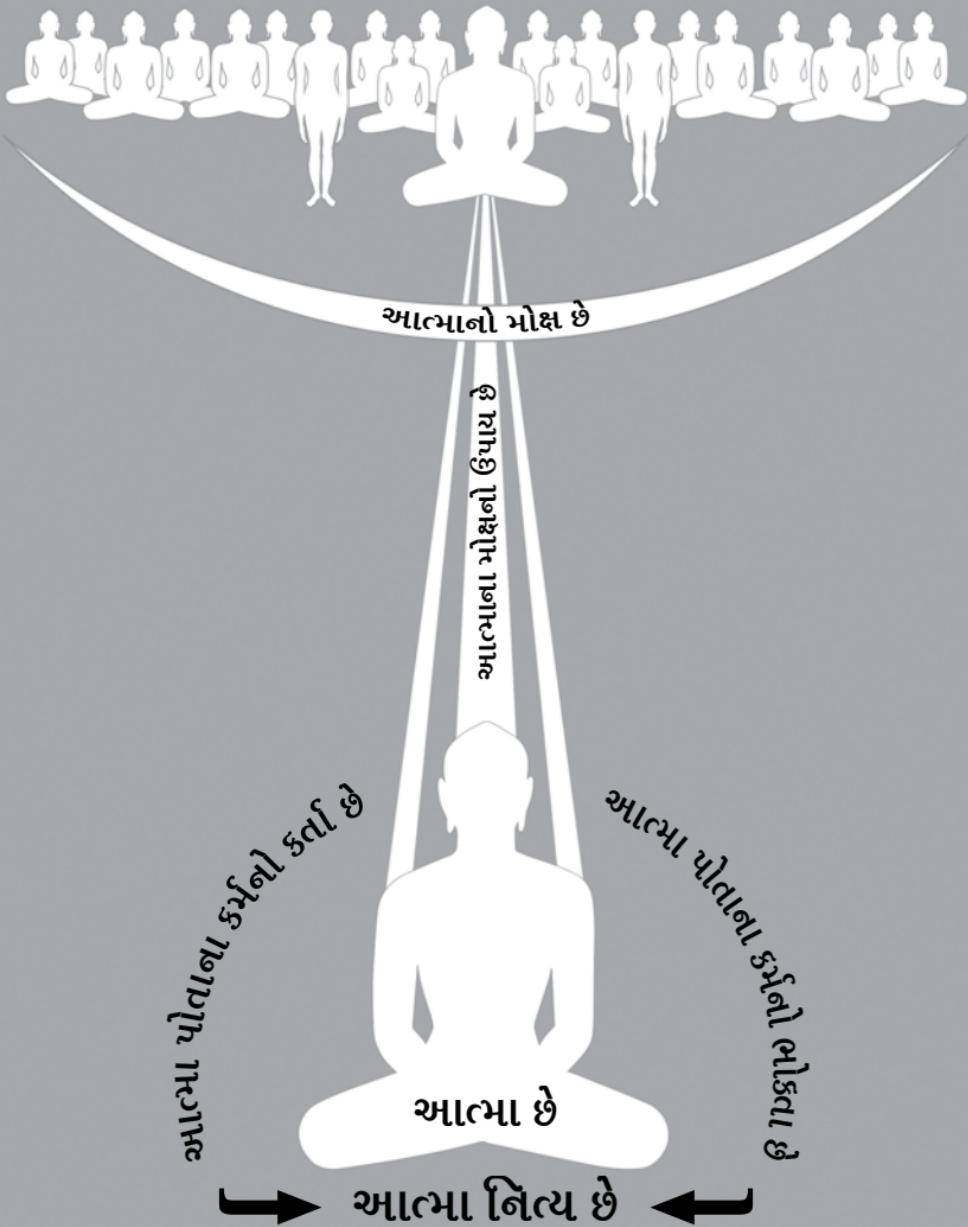
NO.	COUNTRY	CENTER OF THE MISSION	LANGUAGES
132	Venezuela	Caracas, Maracabom Maracay, Valencia, Barcelona	Spanish

Centers in Oceania

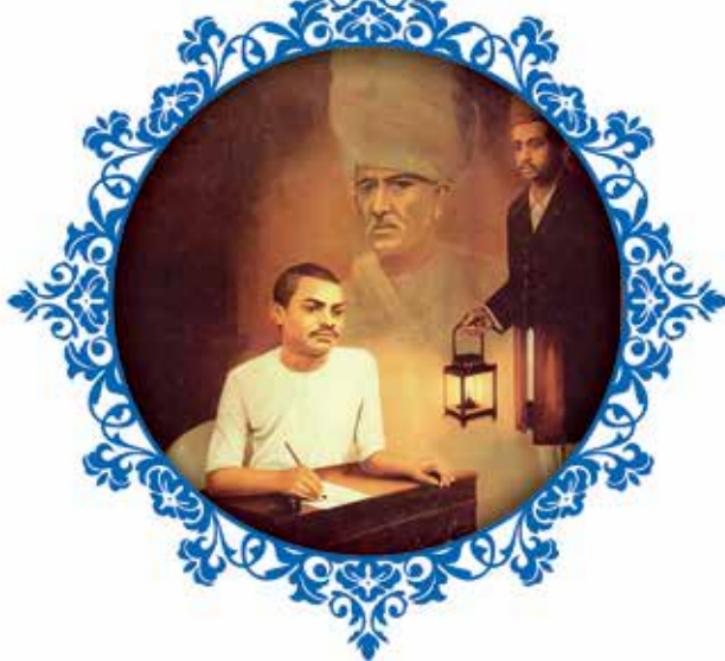
133	Australia	Canberra, Sydney, Melbourne, Brisbane	English
134	Fiji	Suva, Lautoka, Flagstaff	English, Fijian, Fiji Hindi
135	Marshall Islands	Majuro, Ebaye, Arno, Jabor	Marshallese, English
136	Micronesia	Weno Town, Tofol, Colonia, Kolonia	English
137	Nauru	Yaren	English, Nauruan
138	New Zealand	Auckland, Wellington, Christchurch	English, Maori
139	Papua New Guinea	Port Moresby	Tok Pisin, English, Hiri Motu
140	Samoa	Apia	Samoan, English
141	Solomon Islands	Honiara	English
142	Tonga	Nuku'alofa, Tongatapu	Tongan, English

• NOTES •

જે જીવ ચૈતન્ય સ્વરૂપી નિઃ આત્માને નિત્ય શુદ્ધ, કર્મના કર્તૃત્વ અને ભોક્તૃત્વથી ભેણન, મોક્ષ સ્વરૂપ માને છે, તે મોક્ષમાર્ગી છે.

શ્રી આત્મસિદ્ધ શાસ્ત્ર મિશન

શ્રી આત્મસિદ્ધ શાસ્ત્ર પરમાગમને પંચમકાળના અંત સુધી

૧૮૫૦૦ વર્ષો સુધી સુરક્ષિત રાખવા માટે

કુનિયાના ૧૪૨ દેશોની ૪૧ પ ભાષાઓમાં અનુવાદ

“હું કેવળ હઠયત્યાગી છું. થોડી મુદ્દતમાં કંઈક અદ્ભૂત કરવાને તત્પર છું. સંસારથી કંટાણ્યો છું. હું બીજો મહાવીર છું, એમ મને આત્મિક શક્તિ વે જાણાયું છે.

કુનિયા મતભેદના બંધનથી તત્ત્વ પામી શકી નથી. મહાવીરે તેના સમયમાં મારો ધર્મ કેટલાક અંશો ચાલતો કર્યો હતો. હવે તેવા પુરુષોના માર્ગને ગ્રહણ કરી શ્રેષ્ઠ ધર્મ સ્થાપન કરીશ. આખી સૂષ્ઠિમાં પર્યટન કરીને પણ એ ધર્મ પ્રવર્તાવીશું.”

પરમ કૃપાળુ દેવ શ્રીમહ્ રાજચંદ્રજીની મંગળ ભાવના

શ્રીમહ્ રાજચંદ્ર વચનામૃત પત્રાંક ૨૭ થી ઉદ્ઘરિત

હું કોણ છું?

ક્યાંથી થયો?
શું સ્પર્શ છે મારું ખરું?
કોના સંબંધે વળગણા છે?
રાજુ કે એ પરિહરું?